

Tytuł e-booka:

„Podręcznik szkoleniowy dotyczący wolontariatu w sporcie”

Ten podręcznik powstał w ramach projektu:

„ROZWÓJ UMIEJĘTNOŚCI DLA TRENERÓW WOŁONTARIUSZY SPORTOWYCH”

Erasmus + Sport: małe partnerstwo oparte na współpracy

Projekt stworzony i koordynowany przez Iniciativa Internacional Joven (Malaga, Hiszpania)

Współzałożyciel - Program Erasmus +, Unia Europejska

Grupa projektowa:

Zarządzanie i koordynacja: Ana Belén Dominguez i Tania Valdés

Trener i podejście pedagogiczne: Ana Belén Domínguez, Ilaria Papotti, Tania Valdés

Logistyka i produkcja: Tania Valdés / Ana Belén Domínguez

Projekt eBooka: ALLJ

Tłumaczenie: MOSiR Rybnik

Organizacje partnerskie:

Iniciativa Internacional Joven (Malaga, Hiszpania)

ASD San Venanzo (San Venanzo, Włochy)

IASIS NGO (Athens, Grecja)

AKTYVISTAI (Kaunas, Litwa)

MOSIR Rybnik (Rybnik, Polska)

Uczestnicy, profesjonaliści, wolontariusze, lokalni partnerzy i członkowie organizacji projektu „Rozwój umiejętności trenerów wolontariatu sportowego”.

Wsparcie Komisji Europejskiej dla powstania niniejszej publikacji nie oznacza poparcia dla treści, które odzwierciedlają jedynie poglądy autorów, a Komisja nie może być pociągnięta do odpowiedzialności za jakiekolwiek wykorzystanie zawartych w niej informacji.

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie

2. Moduł 1: Podręcznik wolontariusza

- 2.1. Wprowadzenie: znaczenie wolontariatu w społeczeństwie
- 2.2. Definicja wolontariatu
- 2.3. Przepisy dotyczące wolontariatu: prawa i obowiązki:
 - 2.3.1. Wolontariuszy
 - 2.3.2. Organizacji
- 2.4. Zasady współpracy w ramach wolontariatu: Umowa o wolontariat
- 2.5. Rozwiązywanie konfliktu
- 2.6. Wolontariat i bezpieczeństwo
- 2.7. Znaczenie wolontariatu w sporcie
- 3. Moduł 2: Podręcznik trenera**
 - 3.1. Planowanie udanego wydarzenia sportowego z wolontariuszami
 - 3.1.1. Krok 1: Identyfikacja potrzeb
 - 3.1.2. Krok 2: Analiza pozycji wolontariusza
 - 3.1.3. Krok 3: Rekrutacja
 - 3.1.4. Krok 4: Wprowadzenie i szkolenie
 - 3.1.5. Krok 5: Wydarzenie
 - 3.1.6. Krok 6: Ocena
 - 3.2. Podstawowa wiedza i narzędzia pedagogiczne w edukacji pozaformalnej
 - 3.2.1. Wprowadzenie
 - 3.2.2. Co to jest pedagogika?
 - 3.2.3. Systemy edukacyjne: edukacja nieformalna
 - 3.2.4. Znaczenie stylów uczenia się
 - 3.2.5. Gry edukacyjne
 - 3.2.6. Ewaluacja i proces edukacyjny
- 4. Wnioski**
- 5. Podziękowanie**
- 6. Przydatne zasoby**
- 7. Załączniki**
- 8. Kontakt**

1. Wprowadzenie

Podręcznik powstał w ramach projektu „Rozwój umiejętności trenerów wolontariatu sportowego” - 12-miesięcznego partnerstwa w ramach małej współpracy w dziedzinie sportu w ramach programu Erasmus +, które obejmuje 5 krajów europejskich: Hiszpanię (koordynator), Włochy, Polskę, Grecję i Litwę.

Główne **cele** projektu to:

- Podniesienie kompetencji kluczowych osób odpowiedzialnych za szkolenie wolontariuszy w zakresie sportu organizacji partnerskich i innych interesariuszy, którzy chcą szkolić, przygotowywać i zarządzać wolontariatem sportowym;
- Stworzenie podstawowego i powszechnego narzędzia edukacyjnego dla rozwoju szkolenia dla wolontariuszy w dziedzinie sportu, zatwierdzonego przez kraje partnerskie;
- Rozwijanie zdolności organizacji sportowych w zakresie zarządzania i szkolenia wolontariuszy;
- Promowanie tworzenia sieci kontaktów i wymiany dobrych praktyk między organizacjami sportowymi, które współpracują z wolontariuszami w dziedzinie sportu.
- Stworzenie sieci organizacji z czterech krajów, które promują szkolenie, przygotowanie i zarządzanie wolontariuszami na obiektach sportowych na poziomie lokalnym, krajowym i międzynarodowym.

Podręcznik ten jest wynikiem dokładnych badań i analiz przeprowadzonych w każdym kraju partnerskim podczas poprzedniego projektu „Wolontariat na rzecz sportu i zdrowego życia”, w którym każdy z partnerów określił istniejące luki w szkoleniu wolontariuszy w dziedzinie sportu i przeprowadził ocenę potrzeb w zakresie stworzenia wspólnej „Propozycji programu szkolenia w zakresie wolontariatu sportowego”, która została następnie zatwierdzona na poziomie lokalnym i przedstawiona w wyniku poprzedniego projektu.

W tym projekcie stworzyliśmy treść tej propozycji i wprowadziliśmy ją w życie na międzynarodowym kursie szkoleniowym online jako środek dostosowawczy do ograniczeń COVID-19 dla osób pracujących z młodzieżą, sportowców i innych osób zainteresowanych szkoleniem wolontariuszy w dziedzinie sportu. , przed walidacją w każdym kraju partnerskim z wolontariuszami przeszkolonymi do lokalnych wydarzeń sportowych. Ostateczna zawartość tego podręcznika została ostatecznie zweryfikowana podczas międzynarodowego wydarzenia w [kraj do ustalenia] z udziałem uczestników kursu szkoleniowego online.

Cała zawartość i informacje zawarte w tym podręczniku zostały zaczerpnięte z różnych źródeł, które można znaleźć w sekcji „Przydatne zasoby” oraz z ogromnego doświadczenia organizacji partnerskich w dziedzinie wolontariatu i szkoleń. Wszystkie użyte materiały graficzne są oryginalne, naszego autorstwa.

Podręcznik podzielony jest na dwa główne moduły; **Moduł 1** jest skierowany do wolontariuszy i bada główne podstawowe pojęcia, które każda osoba, która chce pracować jako wolontariusz w dziedzinie sportu, powinna znać, a **Moduł 2** jest skierowany do trenerów-wolontariuszy, dążących do rozwijania kluczowych

kompetencji trenerów / opiekunów wolontariatu i każdego, kto tego chce. Szkolenie, przygotowywanie i prowadzenie akcji wolontariatu sportowego w dziedzinie sportu, poprzez przekazanie im niezbędnej wiedzy i narzędzi pedagogicznych do przeprowadzenia skutecznego szkolenia wolontariuszy w tym zakresie.

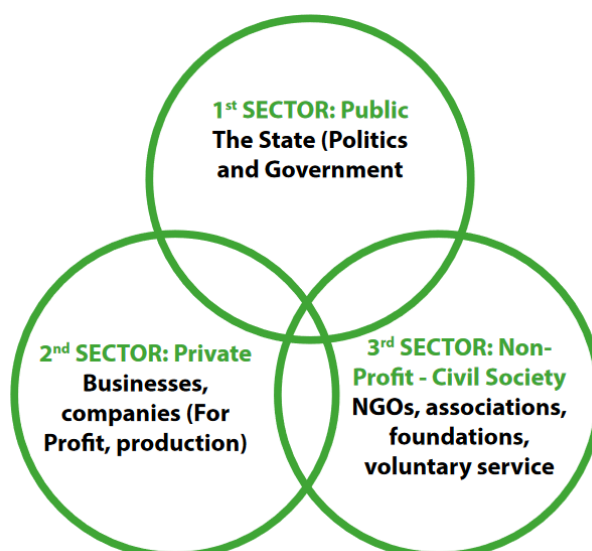
2. Moduł 1: Podręcznik wolontariusza

2.1. Wprowadzenie: znaczenie wolontariatu w społeczeństwie

Współczesne społeczeństwa demokratyczne są podzielone na trzy sektory społeczno-ekonomiczne, które pozwalają nam zrozumieć, jak to działa i jak jest zorganizowane. Zrównoważone współistnienie trzech sektorów jest bardzo ważne dla prawidłowego funkcjonowania demokratycznych rządów prawa. Jeśli jeden z tych sektorów sprawuje wyższość lub większą władzę nad innymi sektorami, znajdziemy się w niezrównoważonych społeczeństwach, w których możemy znaleźć nierówności i różnice w klasach społecznych, korupcję, niesprawiedliwość społeczną, niski udział obywateli itp.

Te trzy sektory społeczno-gospodarcze to:

- **Sektor pierwotny (SEKTOR PUBLICZNY)**, w którym znajdujemy instytucje państwowe tworzące rząd kraju, stanu, regionu itp.
- **Sektor drugorzędny (SEKTOR PRYWATNY)**, na który składają się przedsiębiorstwa, które generują przepływ ekonomiczny, systemy produkcyjne i miejsca pracy.
- **Sektor usługowy (SEKTOR NON-PROFIT)**. Aby umocnić państwo demokratyczne, udział społeczeństwa obywatelskiego jest niezbędny. Środkami zinstytucjonalizowanego udziału obywateli są stowarzyszenia, organizacje pozarządowe, fundacje itp., W których obywatele mogą uczestniczyć jako **wolontariusze**.

Dlatego **wolontariat** i rola wolontariusza są tak **ważne w społeczeństwie**, ponieważ pomagają utrzymać równowagę między trzema sektorami społeczno-ekonomicznymi.

2.2. Definicje wolontariatu

Zanim zaczniemy uczyć się o wolontariacie, musimy najpierw ustalić, **co rozumiemy przez wolontariat**.

Definicje wolontariatu mogą się nieznacznie różnić w zależności od kraju. Istnieją jednak pewne **podstawowe pojęcia**, które są wspólne dla większości definicji. W tej sekcji stworzyliśmy definicję z tymi **powszechnymi pojęciami** i ustalimy nasze rozumienie wolontariatu oraz definicję, której będziemy używać.

Oferujemy również dwa dodatkowe **przykłady definicji**, które możesz wykorzystać jako dodatkowe odniesienie na ten temat.

DEFINICJA KARTY WOLONTARIATU (UNIA EUROPEJSKA)

<p>WOLONTARIUSZ: Wolontariusz to osoba, która z własnej woli podejmuje działania na rzecz społeczeństwa. Działania te są podejmowane w celu niezarobkowym, sprzyjającym rozwojowi osobistemu wolontariusza, który poświęca swój czas i energię dla dobra ogólnego bez wynagrodzenia finansowego.</p>	<p>WOLONTARIAT: Działania wolontariackie są podejmowane przez wolontariuszy. Działalność jest prowadzona w celach niezarobkowych i nie zastępuje opłacanego personelu. Działanie może być prowadzone w ramach wolontariatu lub z własnej inicjatywy wolontariusza.</p>
---	---

Definicje wolontariuszy i działań wolontariackich mogą się nieznacznie różnić w poszczególnych krajach, w zależności od ich prawa.

Dlatego na potrzeby tego szkolenia będziemy używać hiszpańskiej definicji jako wspólnego rozumienia tych terminów, ponieważ na podstawie naszych badań, wiedzy i doświadczenia w dziedzinie wolontariatu jest to wszechstronna i wyczerpująca definicja.

Pamiętaj, aby zawsze przestrzegać przepisów prawa w Twoim kraju, w którym odbywa się wolontariat.

DEFINICJA PRAWA WOLONTARIATU 45/2015 (HISZPANIA)

WOLONTARIUSZ: Wolontariusz to osoba, która z własnego wyboru dobrowolnie oferuje swój czas, wiedzę i doświadczenie, nie otrzymując w zamian wynagrodzenia.	WOLONTARIAT: Zgodnie z tą ustawą wolontariat to działalność w interesie ogólnym , wykonywana przez ludzi w poczuciu solidarności i swobodnej samorealizacji , o ile nie jest wykonywana na podstawie stosunku pracy lub otrzymywania rekompensaty ekonomicznej lub materialnej. Podobnie przez wolontariat rozumie się takie, które są zawsze realizowane za pośrednictwem dedykowanych do tego podmiotów, stając się konkretnymi działaniami.
--	--

Teraz zapraszamy Cię do zapoznania się z prawami swojego kraju i dowiedzenia się, co to znaczy być wolontariuszem w ramach własnego ustawodawstwa!

2.3. Przepisy dotyczące wolontariatu: prawa i obowiązki ¹

Podmioty biorące udział w wolontariacie:	
Wolontariusze	Organizacje

Prawa i obowiązki podmiotów

W każdym kraju obowiązują własne przepisy i regulacje dotyczące praw i obowiązków w zakresie wolontariatu. Jako trenerzy wolontariatu ważne jest, abyśmy byli informowani o tym, jakie przepisy i regulacje obowiązują w naszym kraju (w którym odbywa się wolontariat), aby zagwarantować, że działalność jest prowadzona zgodnie z naszym ustawodawstwem krajowym.

¹ Na podstawie EUROPEJSKIEJ KARTY WOLONTARIATU i WYTICZNYCH EUROPEJSKIEGO KORPUSU SOLIDARNOŚCI

Istnieją jednak pewne koncepcje, które powinny służyć jako wytyczne dotyczące podstawowych praw i obowiązków podmiotów uczestniczących w działalności wolontariackiej i zwykle znajdują odzwierciedlenie w ustawodawstwie dotyczącym wolontariatu w każdym kraju. Jak zobaczysz, prawa jednego podmiotu zwykle przekładają się na obowiązki drugiego i odwrotnie.

Tutaj stworzyliśmy zestawienie tych podstawowych praw i obowiązków w oparciu o kilka europejskich wytycznych i nasze doświadczenie jako wolontariuszy na poziomie europejskim od ponad 15 lat.

2.3.1. Wolontariusze

Każdy wolontariusz ma prawo :	Każdy wolontariusz ma obowiązek :
Ochrony jego praw człowieka i przed dyskryminacją	Przestrzegać przepisów prawa i niedyskryminacji w całej swojej działalności wolontariackiej.
Być poinformowanym o jego prawach i obowiązkach podczas wolontariatu	Szanować uczciwość, misję, cele i wartości organizacji
Być traktowanym zgodnie z istniejącymi normami, zasadami, standardami i celami polityki wolontariatu	Przestrzegać zobowiązań podjętych wobec organizacji (harmonogramy i jakość)
Do ochrony socjalnej poprzez ubezpieczenie zdrowotne i ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej	Udziału w oferowanych szkoleniach, które są istotne dla wolontariusza i dotyczą umiejętności potrzebnych do wykonania ustalonych zadań.
Nie zastępować pracy opłacanego personelu / specjalistów	Szanowania poufności informacji (organizacyjnych)
Do podpisanie umowy o wolontariat	Zrozumienia, że wolontariat ma na celu korzyści dla dobra wspólnego lub społeczeństwa.
Uzyskać jasny opis zadania, który umożliwi realizację wolontariatu	Współpracowania i przyczyniania się do zrównoważonego rozwoju organizacji poprzez komunikację z innymi.
Uzyskać niezbędne szkolenia / szkolenia i wsparcie w celu realizacji wolontariatu	Poinformowania organizacji o wszelkich problemach zdrowotnych lub schorzeniach, które mogą mieć wpływ na jej działalność
Otrzymać zwrot wszelkich kosztów bezpośrednio związanych z wolontariatem	Podpisać umowę o wolontariacie ze wszystkimi zaangażowanymi stronami (organizacjami)

Otrzymać poświadczenie nabytych kompetencji i umiejętności	
--	--

2.3.2. Organizacje

Każda organizacja ma prawo :	Każda organizacja ma obowiązek :
Wyboru wolontariuszy zgodnie z ich misją i wizją oraz określonymi umiejętnościami i profilem wolontariuszy, jeśli wymagają tego określone działania wolontariackie.	Zapoznać się z obowiązującymi ramami prawnymi dotyczącymi wolontariatu i zweryfikować prawne aspekty realizacji wolontariatu
Zawiesić działalność wolontariuszy, gdy dojdzie do naruszenia umowy o aktywność lub ich działania negatywnie wpłyną na cele programu.	Poinformować wolontariusza o prawach i obowiązkach wszystkich stron i podpisać umowę o wolontariacie
Stabilnych i trwałych ram wsparcia oraz sprzyjającego otoczenie, w tym odpowiednich struktur finansowania, które zapewniają dostępne, trwałe i elastyczne finansowanie.	Zapewnić przygotowanie i odprawę, zaoferować osobiste wskazówki, pomoc, monitorowanie i jasną ocenę w trakcie całego procesu
Uczestniczyć w procesach podejmowania decyzji politycznych na wszystkich szczeblach w obszarze wolontariatu, reprezentując interesy i potrzeby wolontariuszy.	Podać jasny opis zadania i zadanie niezbędne do działania, które wolontariusz powinien wykonać.
Nie podlegają opodatkowaniu od dochodów	Zapewnić wolontariuszom niezbędne wsparcie edukacyjne w trakcie całego procesu i dać im możliwość rozwoju umiejętności i kompetencji
Do wolontariuszy, którzy przestrzegają zobowiązań podjętych wobec organizacji (harmonogramy i jakość)	Zapewnić wolontariuszowi prywatność w życiu osobistym i zawodowym, a także chronić jego dane
Do wolontariuszy, którzy szanują integralność, misję, cele i wartości organizacji	Upewnić się, że wolontariusze mają autonomię w rozwijaniu własnych inicjatyw, o ile przyczyniają się do sprawy organizacji
Do wolontariuszy, którzy będą wykonywać wolontariat na miarę swoich możliwości i wiedzy	Udzielić jasnych wskazówek dotyczących bezpieczeństwa i ubezpieczenia (socjalnego, zdrowotnego i odpowiedzialności cywilnej) podczas wolontariatu.
Do wolontariuszy, którzy szanują zasady i personel organizacji	Zwrotu kosztów poniesionych w związku z wolontariatem na rzecz wolontariusza
	Zapewnienia poświadczenia kompetencji i umiejętności nabytych podczas wolontariatu

2.4. Zasady współpracy w ramach wolontariatu: Umowa o wolontariat

Osoby, które decydują się na dobrowolny wolontariat, muszą nawiązać stosunki z organizacją, w której będą wolontariuszami, i robią to na podstawie **umowy wolontariackiej**.

W ramach tej umowy istnieją prawa i obowiązki, które ustawodawstwo ustanawia dla obu stron, a także relacje, które będą realizowane między organizacją a wolontariuszem. Musi być podpisane przez obie strony.

Umowa ta musi zawierać co najmniej kwestie takie jak:

- Prawa i obowiązki obu stron
- Opis funkcji, czynności i czas zaangażowania wolontariusza
- System regulujący interwencję członków podmiotu
- Wydatki podlegające zwrotowi wolontariuszy
- Szkolenie wymagane do pełnienia funkcji i plan ich uzyskania
- Czas trwania zobowiązania
- Przyczyny i formy rozwiązania

Umowa musi być sformalizowana na piśmie i w dwóch egzemplarzach, tak aby każda ze stron zachowała kopię dokumentu.

Wreszcie, musi również posiadać polisę ubezpieczeniową, która obejmuje ryzyko wypadku i choroby wynikające z działalności wolontariackiej, a także ułatwienia w akredytacji, która je kwalifikuje i identyfikuje.

2.5. Rozwiązywanie konfliktu

Protokoły rozwiązywania konfliktów:

Konflikt jest nieuniknionym wynikiem interakcji międzyludzkich, szczególnie w sytuacjach z dodatkowymi czynnikami stresowymi.

W przypadku działań wolontariackich istnieje wiele scenariuszy, które mogą generować konflikty, dlatego też bardzo ważne jest, aby każda organizacja oferująca wolontariat posiadała określony protokół rozwiązywania konfliktów i aby był on znany zarówno trenerowi / opiekunowi / koordynatorowi wolontariatu, jak i samym wolontariuszom.

Każdy protokół rozwiązywania konfliktów musi być dostosowany do realiów działalności wolontariackiej. Na przykład w przypadku wolontariatu w dziedzinie imprez sportowych potrzebny jest specjalny protokół postępowania w przypadku

konfliktów z entuzjastami sportu, który będzie również musiał być dostosowany do protokołów krajowych i lokalnych.

Istnieją jednak pewne Źródła konfliktów międzyludzkich, którymi należy się zająć w każdej działalności wolontariackiej, takie jak:²:

1. Konflikt między wolontariuszami
2. Konflikt między wolontariuszem a przełożonym
3. Konflikt między wolontariuszem a beneficjentem (społeczeństwo)

Tutaj jako przykład zostawiamy ogólny proces rozwiązywania konfliktów, ale pamiętaj, aby zawsze postępować zgodnie z oficjalnymi protokołami.

Definicje:

Konflikt rozumiemy jako proces niezgodności między ludźmi, grupami lub strukturami społecznymi, poprzez który potwierdza się lub postrzega sprzeczne interesy, wartości i / lub aspiracje (Jares, 2004).

Struktura konfliktu składa się z interakcji trzech głównych elementów: ludzi, procesu i problemu. Każde z nich lub ich kombinacja może być przyczyną konfliktu i zawsze znajdziemy je w rozwoju i wyniku sporu. Jednak oprócz tych elementów istnieją również inne: elementy widoczne (język werbalny i niewerbalny, działania, zachowania itp.) oraz elementy niewidoczne (myśli, wartości itp.)

Generalnie oceniamy konflikt przez część widzialną, jednak musimy spróbować wyjaśnić, co kryje się pod częścią niewidoczną, czyli potrzeby, zainteresowania, przekonania itp. Aby to zrobić, możemy skupić się na:

1. Oddzielanie ludzi od problemów
2. Odkrywanie Twoich potrzeb i zainteresowań
3. Określenie Twoich zasad i wartości

Aby to zrobić, musimy zidentyfikować zaangażowane grupy i osoby oraz ich postrzeganie problemu, biorąc pod uwagę, jak go postrzegają, jak to na nich wpłynęło, jakie proponują rozwiązania itp.

Fazy rozwiązywania konfliktów:

1. **Identyfikacja problemu:** Najlepszym sposobem na to byłoby zebranie informacji i identyfikacja różnych przyczyn, które mogły być przyczyną konfliktu, oraz ocena intensywności, wagi lub potencjału problemu, który ma zostać rozwiązany.

² Uwaga dla trenera: jako trener / koordynator / przełożony wolontariatu będziesz musiał znać krajowe, lokalne i organizacyjne protokoły rozwiązywania konfliktów i przestrzegać ich, a także odpowiednio przeszkolić swoich wolontariuszy, aby mieli możliwość radzenia sobie z każdym konfliktem, z którym mogą się spotkać w ramach swojej działalności wolontariackiej.

2. **Szukanie rozwiązań:** Następnie musimy przedstawić konflikt jako sytuację NIE-spersonalizowaną, zawsze uznając błędy obu stron, ponieważ to, czego szukamy, to wyrażenie problemu w kategoriach wspólnego zainteresowania. Aby to zrobić, musimy przez cały czas aktywnie słuchać i nauczyć się radzić sobie z emocjami i uczuciami własnymi oraz innych ludzi, zapewniając nowe sposoby rozwiązywania konfliktu, z którym musimy się zmierzyć. Następnie poszukiwane będą konkretne i dające się ocenić rozwiązania, które doprowadzą do zawarcia porozumień między dwiema zainteresowanymi stronami.
3. **Oceniaj i poprawiaj.**

Teraz zapraszamy Cię do odwiedzenia dodatkowych linków w sekcji **Przydatne zasoby**, które mogą być przydatne podczas rozwiązywania konfliktów w dziedzinie wolontariatu.

2.6. Wolontariat i bezpieczeństwo

Podczas każdego wolontariatu istnieje kilka czynników ryzyka, które mogą zagrozić bezpieczeństwu wolontariuszy i społeczeństwa. Dlatego też, jeśli wolontariusz kiedykolwiek stanie w sytuacji awaryjnej, niezwykle ważne jest, aby posiadał niezbędną wiedzę i narzędzia gwarantujące jego bezpieczeństwo.

Dlatego podczas szkolenia wolontariusza do dowolnego działania wolontariackiego istnieją pewne podstawowe aspekty bezpieczeństwa, które powinny zostać uwzględnione podczas szkolenia.

Najbardziej podstawowa wiedza na temat bezpieczeństwa, jaką wolontariusz powinien posiadać podczas każdego wolontariatu to:

- Ogólna polityka bezpieczeństwa i procedury organizacji
- Ewakuacja awaryjna, lokalizacja wyjść pożarowych i identyfikacja stref bezpiecznych
- Ocena ryzyka wydarzenia, które ma być przygotowane (jakie są rodzaje ryzyka)
- Procedury dotyczące wypadków / pierwszej pomocy
- Z kim się skontaktować w nagłych przypadkach
- Jakie procedury należy przyjąć na wypadek sytuacji awaryjnej
- Ogólna ochrona na terenie obiektu.

Informacje zawarte w każdym z powyższych tematów powinny być dostosowane do samego działania i szanować wszelkie regulacje i prawa na poziomie krajowym i lokalnym.

2.7. Znaczenie wolontariatu w sporcie

Wolontariat sam w sobie jest już doskonałym narzędziem edukacji i promowania podstawowych wartości, a sport może być również cennym narzędziem społeczno-edukacyjnym do edukacji wartości, promowania rozwoju osobistego i zawodowego oraz rozwiązywania problemów związanych z integracją, kulturą pokoju i międzykulturowością, dialogu, a także pracy nad poczuciem własnej wartości, motywacją, nabywaniem i / lub doskonaleniem umiejętności, przyczyniając się w ten sposób do tworzenia zdrowszego, bardziej opiekuńczego, pełnego szacunku i uczciwego społeczeństwa.

Dlatego znaczenie wolontariatu w dziedzinie sportu jest trojaki:

1. Dla wolontariuszy;
2. W przypadku wydarzeń sportowych i zaangażowanych organizacji;
3. Dla społeczeństwa.

Znaczenie dla wolontariusza: poziom osobisty i zawodowy

Poziom osobisty:

Wolontariat sportowy jest ważny dla wolontariuszy na poziomie osobistym ze względu na szeroki wachlarz korzyści, jakie przynosi. Badania pokazują, że wolontariusze sportowi prowadzą zdrowszy tryb życia. Są też bardziej zorientowani na społeczność i zgłaszają wyższy poziom szczęścia i satysfakcji w porównaniu z tymi, którzy tego nie robią.

W rzeczywistości interakcje społeczne, podnoszenie umiejętności, rozwój i wzmacnianie podstawowych wartości, ogólny stan zdrowia, osobiste nagrody i osobiste wzbogacenie to istotne korzyści, które wolontariusze czerpią z wolontariatu sportowego.

Poziom profesjonalny:

Wolontariat może przynieść osobiste korzyści, takie jak podniesienie poczucia własnej wartości i zapewnienie pozytywnego nastawienia do uczynienia świata lepszym miejscem.

Ale może również pomóc wolontariuszom odróżnić się od innych kandydatów w aplikacjach o pracę, zwłaszcza w branży sportowej, ponieważ wolontariusze zdobywają nowe umiejętności i nawiązują nowe kontakty w pożądanym dziedzinie. Wolontariat w dziedzinie sportu może Ci pomóc w następujący sposób:

- **Doświadczenie:** Pracodawcy wolą rozmawiać z kandydatami, którzy mają doświadczenie. Stanowisko wolontariusza może pomóc w uzyskaniu informacji o branży sportowej i uczynieniu z Ciebie bardziej atrakcyjnego kandydata dla pracodawców.
- **Nowe umiejętności:** Przy tak wielu miejscach i sposobach wolontariatu możesz nauczyć się nowych umiejętności, które pomogą Ci w poszukiwaniu pracy.
- **Szkolenie:** Jako wolontariusz możesz przejść szkolenie w dziedzinach, których nie uczyłeś w swojej poprzedniej pracy. Możesz nauczyć się umiejętności

przywódczych, organizując wydarzenia lub gromadząc informacje o pozyskiwaniu funduszy oraz zarządzając zespołem.

- **Kreatywność:** Podczas gdy niektóre prace wolontariackie będą obejmować podrzędne zadania, będziesz mieć również szansę wykazania się kreatywnością i nauczenia się nowych technik biznesowych, jednocześnie doskonaląc umiejętności, które już posiadasz, wykorzystując je w inny sposób.

Na przykład, jeśli chcesz zostać trenerem, spójrz na lokalne młodzieżowe organizacje sportowe i zgłoś się do wolontariatu. Możesz zdobyć praktyczne doświadczenie zawodowe i nauczyć się nowych technik coachingowych. Większość grup stale poszukuje wolontariuszy, którzy pomogą zaangażować i zmotywować następne pokolenie.

Lub jeśli chcesz zostać pisarzem sportowym, postaraj się o staż w gazecie. Jeśli to nie zadziała, zgłoś się jako wolontariusz do szkolnej drużyny sportowej lub poszukaj organizacji non-profit, dla której możesz napisać informacje prasowe.

Podsumowując, wolontariat może dać ci pozytywne spojrzenie na twoją karierę i pomóc ci zdobyć nowe umiejętności, a także nowe kontakty. Pamiętaj tylko, aby umieścić wolontariat w swoim CV i profilu LinkedIn, aby zaprezentować swoją etykę pracy potencjalnym pracodawcom.

Znaczenie dla wydarzeń sportowych:

Wolontariusze i zaangażowanie społeczności są podstawą każdego naprawdę udanego wydarzenia sportowego. Wolontariusze mogą zapewnić najbardziej podstawową pracę (np. rozdawanie wody i worków z nagrodami, przygotowanie i sprząatanie), a także mogą być doskonałym źródłem wiedzy specjalistycznej potrzebnej organizacjom (na przykład na stanowiskach księgowych i kierowniczych).

Wiele organizacji w dużym stopniu opiera się na pracy wolontariuszy i uważa, że wolontariusze są integralną częścią organizacji dużych i lokalnych wydarzeń sportowych. Wolontariusze oferują organizatorom imprez szeroką bazę wiedzy i szereg umiejętności, które pomagają w wykonywaniu takich zadań, jak prowadzenie zawodów, kontakt z drużynami przyjezdnymi, współpraca z mediami i organizacjami ochrony oraz świadczenie usług dla sportowców, sponsorów, widzów i innych organizacji związanych z wydarzeniem sportowym. Wolontariusze z bogatym doświadczeniem zawodowym również przyczyniają się do sukcesu imprez sportowych, udzielając bardzo potrzebnych porad prawnych lub księgowych, pomocy marketingowej oraz usług hotelarskich i gastronomicznych. Wolontariusze przekazują swoją wiedzę, umiejętności i doświadczenie, co jest ogromnym źródłem wartości ekonomicznej wspierającej wydarzenie.

Znaczenie dla społeczeństwa: wzmocnienie kapitału ludzkiego

Na poziomie globalnym „sport, poprzez rolę, jaką odgrywa w edukacji formalnej i nieformalnej, wzmacnia kapitał ludzki Europy. Może ułatwiać integrację imigrantów i osób obcego pochodzenia ze społeczeństwem oraz wspierać dialog międzykulturowy. Jednocześnie „odgrywa on znaczącą rolę w społeczeństwie, z dużym potencjałem integracji w nim i poprzez nie” (konkluzje Rady z dnia 18 listopada 2010 r. w sprawie roli sportu jako źródła i nośnika aktywnej integracji społecznej (2010 / C 326/04)) oraz „sprzyja wspólnemu poczuciu przynależności i uczestnictwa. W ten sposób może również stać się ważnym narzędziem integracji imigrantów” [Biała księga w sprawie sportu, COM (2007) 391 wersja ostateczna], będąc prawdziwą szkołą życia która uczy nas wartości, zachowań i postępowania, które kształtują nas jako jednostki i profesjonalistów. W połączeniu ze wspomnianymi już korzyściami wolontariatu, wolontariat sportowy jest doskonałym narzędziem do wzmacniania kapitału ludzkiego na Świecie.

Na poziomie lokalnym, lokalne kluby sportowe są ważnym elementem formalnych i nieformalnych sieci społecznościowych, które stanowią podstawę tworzenia, rozwoju i utrzymania kapitału społecznego. Lokalne kluby sportowe zapewniają członkom społeczności możliwość regularnego spotykania się w celu uprawiania, ułatwiania i oglądania sportu, a także umożliwiają członkom klubu uczestnictwo i angażowanie się w szersze sieci społecznościowe, które są połączone ze sportem za pomocą różnych formalnych i nieformalnych mechanizmów. A te lokalne kluby sportowe są prawie w całości prowadzone przez wolontariuszy i dlatego nie istniałyby bez nich.

3. Moduł 2: Podręcznik trenera

3.1. Planowanie udanego wydarzenia sportowego z wolontariuszami

Aby każde wydarzenie przy współpracy wolontariuszy przebiegło pomyślnie, konieczne jest stworzenie szczegółowego planu uwzględniającego wszystkie etapy wydarzenia z udziałem wolontariuszy przed, w trakcie i po wydarzeniu.

W tym miejscu rozróżniamy między podstawową wiedzą, jaką powinien dysponować organizator wydarzenia / opiekun wolontariatu, a informacjami, które wolontariusz powinien otrzymać. Jest to podstawowy model planu, który należy dostosować do realiów wydarzenia sportowego (charakter, miejsce, czas trwania, zakres, czas trwania itp.)

3.1.1. Krok 1: Identyfikacja potrzeb

Zanim będziesz mógł nawet rozważyć zaangażowanie wolontariuszy w nadchodzące wydarzenie sportowe, musisz jasno określić role i obowiązki, określając liczbę i charakter pracowników oraz stanowiska wolontariackie, które należy obsadzić.

3.1.2. Krok 2: Analiza pozycji wolontariusza

Po ustaleniu, jakie są te role, należy przeprowadzić analizę pracy dla każdej z nich, dokładnie odzwierciedlając, na czym polega ta rola, poprzez dokładne omówienie następujących tematów:

- Informacje o stanowisku
- Dział imprezy
- Cel stanowiska
- Obowiązki i wszelkie niezbędne wyposażenie / narzędzia
- Potencjalne zagrożenia bezpieczeństwa
- Wymagania szkoleniowe
- Obszary / miejsce pracy
- Fizyczne / psychiczne wymagania
- Wymagane umiejętności i wcześniejsze doświadczenie (profil wolontariusza)

Po przeprowadzeniu tej dokładnej analizy powinieneś stworzyć bardzo jasny opis stanowiska, aby uniknąć nieporozumień lub niejasności, i musi on być dostępny dla wolontariuszy przed rozpoczęciem procesu rekrutacji.

3.1.3. Krok 3: Rekrutacja

Gdy będziesz już mieć jasny opis stanowiska dla wolontariuszy, na którym będziesz ich potrzebować, możesz rozpocząć proces rekrutacji poprzez rozmowy kwalifikacyjne. Proces selekcji powinien opierać się na wcześniejszej analizie pracy.

3.1.4. Krok 4: Orientacja i szkolenie

Wybrałeś już wolontariuszy i musisz zacząć przygotowywać ich do nadchodzącego wydarzenia. Powinieneś zacząć od sesji orientacyjnej, po której nastąpi szkolenie, które powinno służyć edukacji wolontariusza w zakresie:

- Struktura organizacyjna, wartości i cele imprezy sportowej,
- Kultura wolontariatu i specyficznych wydarzeń,
- Zasady współpracy wolontariusza z organizacją (Umowa o wolontariacie - prawa i obowiązki)
- Edukacja w zakresie wartości, w zależności od miejsca lub kontekstu (międzykulturowość, różnorodność, szacunek, płeć itp.), w którym odbywa się wolontariat
- Wolontariat ogólny
- Zasady bezpieczeństwa:
 - Niezbędne narzędzia i wytyczne dotyczące rozwiązywania konfliktów na poziomie ogólnym i zależności od możliwych konfliktów związanych z konkretnym wydarzeniem (np. Jak postępować z agresywnym fanem sportu, jeśli jest w obsłudze klienta)
 - Istnieje identyfikacja stref bezpiecznych i sytuacji awaryjnych
 - Z kim się skontaktować w nagłych przypadkach
 - Pierwsza pomoc
 - Etc.
- Konkretnie zadania przed, w trakcie i po wydarzeniu

- Harmonogramy
- Program imprezy
- Struktura dowodzenia

Rezultatem tej orientacji i szkolenia powinno być szczegółowe zrozumienie ról i zadań, jakie wolontariusz będzie wykonywał w całym procesie organizacji wydarzenia w fazach przygotowań (przed wydarzeniem), w trakcie wydarzenia i po jego zakończeniu. Podczas szkolenia kluczowe jest wyjaśnienie znaczenia roli wolontariuszy w wydarzeniu oraz podstawowych pojęć i narzędzi potrzebnych do pomyślnego wypełnienia swojej roli.

Ilość szkoleń dla każdego wolontariusza będzie zależała od zakresu wydarzenia i złożoności poszczególnych zadań.

3.1.5. Krok 5: Wydarzenie

Szkolenie przeprowadzone w kroku 4 powinno przygotować wolontariuszy do ich roli podczas wydarzenia. Podczas wydarzenia wolontariusz musi mieć jasną wiedzę na temat swoich zadań, rozumieć znaczenie swojej roli i wykonywać ją najlepiej, jak potrafi. Wolontariusz nie może opuścić swojego stanowiska, a jeśli to zrobi, musi znać właściwy protokół, którego należy przestrzegać i upewnić się, że jego stanowisko lub zadania są wykonywane przez kogoś innego. Jednak zawsze powinien być dostępny opiekun na wypadek, gdyby wolontariusz potrzebował jakiegokolwiek wsparcia. Podczas wydarzenia wolontariusz stosuje w praktyce wszystko, czego nauczył się podczas szkolenia, a następujące punkty powinny być jasne:

- Wytyczne dotyczące bezpieczeństwa (jak postępować w przypadku konfliktu / sytuacji awaryjnej, identyfikacja stref bezpiecznych i wyjść ewakuacyjnych, z kim należy się skontaktować w przypadku zagrożenia, wiedza o pierwszej pomocy itp.)
- Konkretna zadania, które będą wykonywać podczas wydarzenia (zrozumienie znaczenia ich ról dla zagwarantowania udanego wydarzenia).
- Ich harmonogramy
- Program imprezy
- Struktura dowodzenia (z kim się skontaktować, jeśli potrzebują pomocy, do kogo się zgłosić itp.)

3.1.6. Krok 6: Ocena

Po wydarzeniu bardzo ważne jest, aby odbyć sesję ewaluacyjną z wolontariuszami, przede wszystkim w celu uznania i zatwierdzenia całej pracy i wsparcia od nich, a także otrzymania i udzielenia informacji zwrotnej na temat całego procesu.

W następnym rozdziale pokażemy kilka przydatnych narzędzi pedagogicznych edukacji pozaformalnej, z których możesz skorzystać podczas szkolenia, a także narzędzia oceny, które można wykorzystać na wszystkich etapach szkolenia.

3.2. Podstawowa wiedza pedagogiczna i narzędzia w edukacji pozaformalnej

3.2.1. Wprowadzenie

Aby zaplanować udane wydarzenie sportowe we współpracy z wolontariuszami i przeszkolić ich w zakresie podstawowych koncepcji wolontariatu zaproponowanych w module 1 niniejszego podręcznika, konieczne jest posiadanie do tego pewnych podstawowych narzędzi pedagogicznych.

Dlatego w tym rozdziale proponujemy zestaw narzędzi i wiedzy, których celem jest umożliwienie trenerowi:

- Poznać system edukacyjny, jak rodzi się edukacja pozaformalna i jej podstawowe zasady
- Rozpoznawać różne style uczenia się i dostosowywać nasze działania edukacyjne do różnic;
- Poznanie podstawowych narzędzi do projektowania i wdrażania gry edukacyjnej;
- Poznanie znaczenia ewaluacji w procesach edukacyjnych.

3.2.2. Co to jest pedagogika?

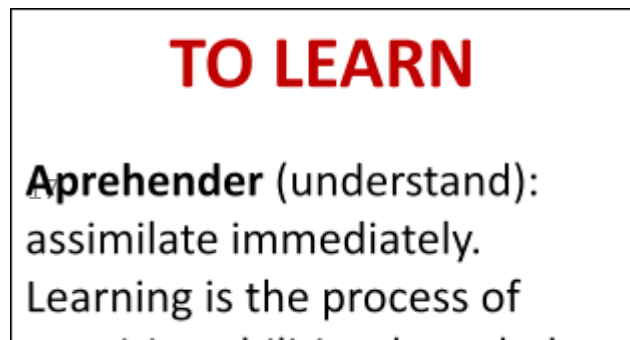
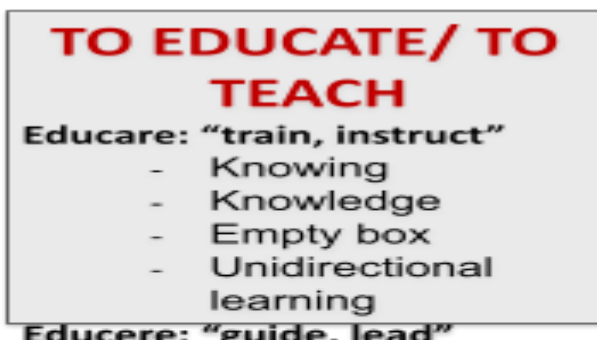
Pedagogikę można zdefiniować jako:

Nauka zajmująca się metodologią i technikami stosowanymi w nauczaniu i edukacji (Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu w Maladze).

Sztuka, zawód lub praktyka nauczania. To także teoria lub zasady wychowania; metoda nauczania oparta na takiej teorii (Oxford Dictionary).

W **1911** roku zaczęto dyskutować o pedagogice i uważać ją za naukę (New York University).

- Etymologia słowa: Paidíon-child, agogós- dyrygent;
- Paidagogos, niewolnik, który odbiera dzieci ze szkoły;
- Połączenie tych nauk:
 - Filozofia
 - Historia
 - Socjologia
 - Psychologia
 - Polityka

Właściwi pedagodzy

Bardzo ważne jest uznanie pracy i wkładu wszystkich ludzi, w tym psychologów, pedagogów, szkoleniowców, którzy wnieśli wielki wkład w rozwój systemów edukacji i pedagogiki.

Maria Montessori (1870-1952)

Maria Montessori, była **włoską lekarką i pedagogiem**, najbardziej znaną z filozofii edukacji, która nosi jej imię i jej publikacje z zakresu pedagogiki naukowej. Montessori mówi między innymi, że edukacja opiera się na **trójkącie**:

- **Środowisko**
- **Miłość**
- **Relacja dziecko-Środowisko**

Miłość to szacunek, **wolność**, odpowiedzialność, ograniczenia i struktura. Doceniaj to, wiarą, zaufaniem, cierpliwością. Poznaj swoje potrzeby potrzeb. **Empatia**.

Jerome Bruner (1915-2016)

Jerome Seymour Bruner był **amerykańskim psychologiem**, który wniósł ważny wkład w **psychologię poznawczą i teorie uczenia się** w dziedzinie **psychologii edukacyjnej**.

Jego badania koncentrowały się na generowaniu zmian w nauczaniu, które pozwoliłyby przezwyciężyć redukcjonistyczne, mechanistyczne modele uczenia się na pamięć, zorientowane na nauczyciela, które hamowały rozwój **potencjału intelektualnego** uczniów. Modele te były silnie powiązane z **behawiorystami**, którzy postrzegali uczniów jako **biernych odbiorców** wiedzy.

Paulo Reglus Neves Freire (1921-1997)

Paulo Reglus Neves Freire był **brazylijskim pedagogiem i filozofem**, czołowym orędownikiem pedagogiki krytycznej. Znany jest z wpływowej pracy **“Pedagogika uciskanych”**, która jest powszechnie uważana za jeden z fundamentalnych tekstów ruchu pedagogiki krytycznej.

Pedagogika krytyczna jest dziś uważana za nową ścieżkę pedagogiki, w której obie zaangażowane strony są zachęcane do budowania społeczeństwa ze **świadomością problemów społecznych**, których doświadczamy na co dzień i które mają bezpośredni i pośredni wpływ na klasy.

Freire zaproponował, że edukacja w każdym kraju musi stać się **procesem politycznym**, każdy przedmiot uprawia politykę z dowolnego miejsca, a klasa nie może pozostać obojętna na ten proces; dlatego krytyka edukacji, wiedza musi być budowana z różnych realiów, które mają wpływ na dwa podmioty polityczne w działaniu, ucznia i nauczyciela.

Howard Gardner (1943-)

Howard Gardner jest zasadniczo znany ze swojej teorii **inteligencji wielorakich**, która wskazuje, że w istocie ludzkiej nie ma pojedynczej inteligencji, ale **różnorodność inteligencji**, które wyznaczają znaczące potencjały i akcenty każdej jednostki, śledzone przez **mocne i słabe strony** całą serię scenariuszy ekspansji inteligencji.

Philip H. Coombs (1945-2006)

Philip H. Coombs był zwolennikiem **reformy edukacji**, mówiąc, że każdy okręg szkolny powinien wydać 2% swoich pieniędzy na edukację, zbadać i zatrudnić „wiceprezydenta odpowiedzialnego za herezję”. W czasie pracy nad tą publikacją zamieszkał w Paryżu, organizując Międzynarodowy Instytut Planowania Edukacji UNESCO. Grupa ta, utworzona przez UNESCO, doradzała krajom w zakresie usprawnień w ich systemach edukacji.

David A. Kolb (1939-)

David A. Kolb jest **amerykańskim teoretykiem edukacji**, którego zainteresowania i publikacje koncentrują się na uczeniu się przez doświadczenie, zmianach indywidualnych i społecznych, rozwoju zawodowym oraz edukacji kierowniczej i zawodowej.

Jest założycielem i prezesem **Experience Based Learning Systems, Inc. (EBLS)**; oraz emerytowanym profesorem zachowań organizacyjnych w Weatherhead School of Management, Case Western Reserve University, Cleveland, Ohio.

3.2.3. Systemy edukacyjne: edukacja nieformalna

W latach sześćdziesiątych XX wieku analiza edukacyjna wykazała tzw. „Światowy kryzys edukacyjny”, kryzys, który dotyczył zwłaszcza formalnych systemów edukacji (szkół). Formalne systemy edukacji nadal były utrzymywane na tych samych konwencjonalnych środkach, instytucjach i zasadach, z którymi funkcjonowały do tej pory i nie były w stanie sprostać wymaganiom edukacyjnym ówczesnego społeczeństwa.

Szkoła zaczęła być poważnie kwestionowana, a pod koniec lat 60. XX wieku w różnych regionach świata zaczęto krytykować placówki szkolne na całym świecie. Połączenie tych krytycyzmów sprawiło, że zaufanie do tej instytucji było coraz mniejsze.

Obecnie, w wyniku tego wszystkiego, stwierdzamy, że chociaż szkoła nadal zajmuje ważne miejsce w społeczeństwie, nie jest już monopolem edukacyjnym, ponieważ:

- formalny system szkolny jest tylko jednym z wielu sposobów, za pomocą których chwilowy proces nauczania-uczenia się może się odbywać
- ramy instytucjonalne i metodologiczne szkoły formalnej nie zawsze są adekwatne do wszystkich pojawiających się potrzeb i wymagań edukacyjnych.

To właśnie z tego kryzysu narodziła się idea tworzenia nowych dróg edukacyjnych i środowisk komplementarnych do szkoły (edukacja formalna), którą na początku lat siedemdziesiątych w języku pedagogicznym nazwano „Edukacją pozaformalną”.

Edukacja nieformalna zaczęła być popularyzowana w 1967 roku podczas Międzynarodowej Konferencji na temat Światowego Kryzysu w Edukacji, która odbyła się w Wirginii w Stanach Zjednoczonych. Opracowanie dokumentu bazowego dla tego Kongresu powierzono Międzynarodowemu Instytutowi Planowania Edukacji UNESCO, kierowanemu wówczas przez P.H. Coombsa, w którym podkreślono potrzebę rozwijania innych niż konwencjonalne metody edukacyjne. Tym metodom nadano nazwę edukacji nieformalnej i pozaformalnej.

SYSTEMY EDUKACYJNE

Według Philipa H. Coombsa można wyróżnić 3 kategorie w celu zróżnicowania systemów edukacji:

- **Edukacja formalna:** jako „wysoko zinstytucjonalizowany, chronologicznie stopniowany i hierarchicznie zorganizowany system edukacyjny, który rozciąga się od wczesnych lat szkoły podstawowej do ostatnich lat studiów.
- **Edukacja pozaformalna:** jako „wszelka zorganizowana, systematyczna działalność edukacyjna, prowadzona poza systemem oficjalnym, mająca na celu ułatwienie określonych form uczenia się określonym podgrupom populacji, zarówno dorosłym, jak i dzieciom”.
- **Edukacja nieformalna:** jako „trwający przez całe życie proces, w ramach którego ludzie zdobywają i gromadzą wiedzę, umiejętności, postawy i sposoby rozeznawania poprzez codzienne doświadczenia i relacje z otoczeniem”.

Dlatego edukacja pozaformalna jest częścią jednej z trzech kategorii edukacyjnych uznanych na arenie międzynarodowej przez UNESCO (2012)

ZASADY METODOLOGICZNE NIEFORMALNEJ EDUKACJI

Główne aspekty różnicujące kształcenie pozaformalne to:

- Podejście oparte na potrzebach
- Trafność w kontekście
- Elastyczność pod względem treści, czasu i miejsc nauczania
- Rola trenera
- Zasady metodologiczne

W obszarze edukacji pozaformalnej trener pełni rolę facylitatora, będąc osobą odpowiedzialną za tworzenie atmosfery zaufania, w której uczestnicy są zmotywowani, otwarci na dzielenie się własną wiedzą i doświadczeniami

Pełni również funkcję przewodnika / lidera, gdzie poprzez pytania i refleksje sprawia, że uczestnicy stają się świadomi, wczuwają się i dochodzą do wniosków, które są podstawą uczenia się.

W edukacji nieformalnej bardzo ważne jest uwzględnienie potrzeb uczestników, ich stylów uczenia się, kontekstu szkolenia, nastroju emocjonalnego każdej osoby i energii grupy, dbając o przestrzeń i środowisko, ... ponieważ wszystkie te aspekty mają duży wpływ na proces uczenia się i wyniki, które zamierzamy osiągnąć, pokazało to doświadczenie, które mamy w Iniciativa Internacional Joven w ramach edukacji pozaformalnej.

Metodologia edukacji pozaformalnej jest dynamiczna i partycypacyjna, oparta na uczeniu się przez działanie i uczeniu się przez doświadczenie. W tym celu wykorzystujemy gry edukacyjne (techniki i dynamikę), które pozwalają nam pracować nad treścią w przyjemny, dynamiczny, partycypacyjny i grupowy sposób, te aspekty sprzyjają uczestnikom przeżywanie doświadczeń, które są przyswajane jako wiedza nabyta.

ZASADY

Główne zasady metodyczne, które inspirują nasze działania edukacyjne to:

- **Techniki i dynamika współpracy.** Aby wprowadzić treści w życie, robimy to poprzez kooperacyjne gry edukacyjne, w których promujemy wartości kooperacyjne, wzajemne wsparcie, solidarność, szacunek i wygraną.
- **Uczenie się na doświadczeniach.** Podczas realizacji gier edukacyjnych, uczniowie muszą wykonywać ćwiczenia, zadania itp., które pozwalają im uczyć się podczas ich wykonywania.
- **Wiedza tworzona przez grupę.** Większość gier edukacyjnych odbywa się w dużych lub małych grupach roboczych. Każdy uczestnik przedstawia swoją wiedzę i doświadczenie w celu opracowania ćwiczeń, zadań i czynności

przypisanych do gry. Dlatego nauka jest tworzona poprzez interakcję wiedzy wszystkich członków grupy

- **Różnorodność jako bogactwo.** W edukacji pozaformalnej nie jest ważne, aby grupy spełniały sztywne wymagania dotyczące wieku, poziomu akademickiego, poziomu znajomości przedmiotu itp. Różnorodność uważana jest za bogactwo, ponieważ pozwala nam lepiej poznać się nawzajem
- **Rozwój kompetencji kluczowych.** Kształcenie pozaformalne jest również certyfikowane, uczniowie otrzymują certyfikat kompetencji kluczowych zdobytych w trakcie zajęć edukacyjnych. Ten certyfikat nie tylko świadczy o uczestnictwie, ale także pokazuje, że uczący się są w stanie zastosować w praktyce zestaw wiedzy, umiejętności i postaw nabytych podczas procesu uczenia się

3.2.4. Znaczenie stylów uczenia się

W edukacji pozaformalnej często zdarza się, że grupy są dość **zróżnicowane**. Ten aspekt wzbogaca proces uczenia się, ale także zmusza nas do tworzenia dostosowanego i **konkretnego planowania** dla każdej **osoby i grupy**.

Na uczenie się wpływa wiele **czynników** i stylów, dlatego proponując zaprojektowanie zajęć edukacyjnych, musimy wziąć pod uwagę **profil grupy** uczniów / uczestników.

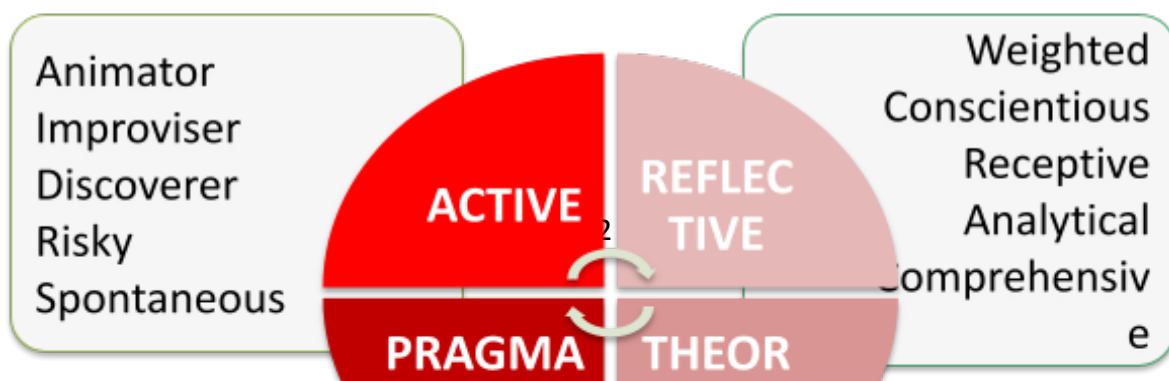
Czynniki: wiek, poziom wykształcenia, społeczno-kulturowe, motywacja itp.

Jest wielu autorów, którzy określili **różne** modele, które pomagają nam analizować **style uczenia się** naszych uczniów / uczestników. Na następnym slajdzie znajdziesz niektóre z nich, a następnie przejdziemy do nieco szerszej informacji na temat modelu stylów uczenia się **Honey i Mumford**, zainspirowanych doświadczeniem Davida Kolba.

RÓŻNE RODZAJE STYLÓW UCZENIA SIĘ

- Model Feldera i Silvermana;
- Model LSI R. i K. Dunnów;
- Model programowania neurologicznego;
- **Model Honey i Mumforda;**
- Model inteligencji wielorakiej Gardnera;
- Teoria uczenia się przez doświadczenie Kolba.

Honey and Mumford's model

AKTYWNY / DOŚWIADCZALNY

Uczą się łatwiej / lepiej:

- Kiedy rozpoczynają działanie, które stanowi wyzwanie.
- Podczas wykonywania krótkoterminowych działań i natychmiastowych rezultatów.
- Kiedy pojawiają się emocje, dramat i kryzys.
- ***Mają więcej trudności:***
 - Kiedy muszą przyjąć bierną rolę.
 - Kiedy muszą przyswajać, analizować i interpretować dane.
 - Kiedy muszą pracować samodzielnie.

REFLEKSYJNY/MYŚLOWY

- ***Uczą się łatwiej / lepiej:***
 - Kiedy mogą przyjąć pozycję obserwatora.
 - Kiedy mogą zaoferować obserwacje i przeanalizować sytuację.
 - Kiedy możesz pomyśleć, zanim zaczniesz działać.
- ***Mają więcej trudności:***
 - Kiedy jesteś zmuszony stać się centrum uwagi.
 - Kiedy są pędzeni z jednej czynności do drugiej.
 - Kiedy muszą działać bez możliwości planowania z wyprzedzeniem.

TEORETYK

- ***Uczą się łatwiej / lepiej:***
 - Od modeli, teorii, systemów z pomysłami i koncepcjami, które stanowią wyzwanie.
 - Kiedy mają okazję zapytać i dowiadywać się (dopytywać)
- ***Mają więcej trudności:***
 - Z działaniami, które pociągają za sobą niejednoznaczność i niepewność.
 - W sytuacjach, które podkreślają emocje i uczucia.

- Kiedy muszą działać bez teoretycznych podstaw.

PRAGMATYK

Uczą się łatwiej / lepiej:

- Z zajęciami związanymi z teorią i praktyką.
- Kiedy widzą, że inni coś robią.
- Kiedy mają możliwość natychmiastowego wdrożenia tego, czego się nauczyli.

Mają więcej trudności:

- Kiedy to, czego się uczą, nie jest związane z ich najpilniejszymi potrzebami.
- Z działaniami, które nie mają wyraźnego celu.
- Kiedy to, co robią, nie jest związane z rzeczywistością.

Jaki jest Twój styl uczenia się?

Jeśli chcesz dowiedzieć się, jaki jest Twój styl uczenia się, w rozdziale 6 znajduje się łącznie umożliwiające przeprowadzenie testu. Przydatne zasoby niniejszego podręcznika! Zachęcamy do wypróbowania!

3.2.5. Gry edukacyjne

Gry edukacyjne pozwalają nam uczyć się w **zabawny, przyjemny, partycypacyjny i dynamiczny sposób**, co pomaga stosunkowo szybko stworzyć atmosferę zaufania i współpracy w grupie nieznanymi i heterogenicznymi ludźmi.

Chociaż w edukacji dorosłych czasami spotykamy ludzi, którzy niechętnie „bawią się”, gdy uczestniczą ostatecznie uznają, że nauczyli się nowych koncepcji i ulepszyli innych, zwykle bardzo cenią tę metodologię uczenia się.

Zabawa daje nam możliwość wejścia w świat wiedzy, z motywacją, uwagą i prawie tego nie zauważając. Dzieje się tak z powodu wyzwań, które proponuje gra. Wykonując zadania i pokonując wyzwania, otrzymujemy przyjemne nagrody, co pozwala naszej motywacji, uwadze i ciekawości pozostać na wysokim poziomie przez długi czas w trakcie nauki.

Tutaj wspominamy o serii wskazówek, które w naturalny sposób wzmacniają zabawne sytuacje, które generują dobrą atmosferę w grupie i zachęcają do nauki:

Zabawa. Pierwsza zasada to dobra zabawa. Proponowane zajęcia powinny dawać przyjemność zarówno w wykonaniu i odkrywaniu, jak i w interakcji z uczestnikami.

Przedstaw gry jako **wielkie wyzwania**, nie narzucaj tego jako zadania czy obowiązku. Pozwala i zachęca do odkrywania różnych możliwości gry.

Spontaniczność i kreatywność. Pozwala uczestnikowi na wymyślanie i zwiększanie zdolności myślenia. Facylitator może zaproponować pomysły, które wzbogacą te zaproponowane przez uczestników lub grupę

Posługuje się **prostym i jasnym językiem** sprzyjającym zrozumieniu gry, dostosowując ją do specyfiki grupy.

Wzmacnia ich **pomysły** i wysiłki, jakkolwiek minimalne mogą się one wydawać.

Zachęca do **refleksji** nad możliwymi naukami, jakie niesie ze sobą gra. Bardzo ważne jest, aby uczestnicy czuli, że oprócz dobrej zabawy uczyli się i / lub udoskonalili nowe **umiejętności**.

Pozwala im **odkrywać, poznawać i odkrywać** swoje umiejętności, dzięki czemu czują się aktywnymi uczestnikami własnego procesu uczenia się.

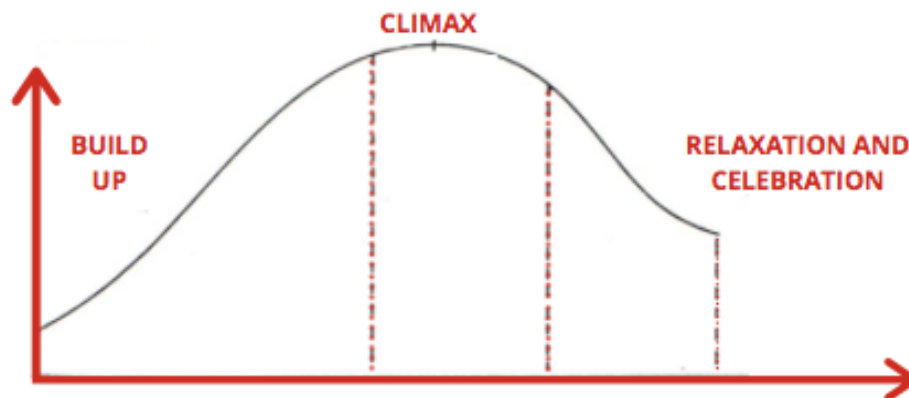
Ciesz się chwilami pełnymi uśmiechu i magii, które niosą ze sobą naukę pełną emocji.

„Nauka to doświadczenie. Wszystko inne to tylko informacja”. Albert Einstein.

Aspekty, które należy wziąć pod uwagę podczas projektowania zajęć edukacyjnych:

Decydując się na zaprojektowanie działania edukacyjnego (warsztat, gra edukacyjna, sesja edukacyjna itp.), Musisz wziąć pod uwagę następujące aspekty:

- **Energia grupy:** Na początku naszego warsztatu, kursu lub innego działania formacyjnego energia i emocje grupy mogą być nieco niskie ze względu na niepewność, którą wywołują nieznani, nowi ludzie, nowa wiedza itp. **Aby zwiększyć energię i pewność siebie grupy**, zobaczysz, że są różne gry edukacyjne, które Ci pomogą. Aby osiągnąć spójność grupy, aby uczestnicy byli zmotywowani i uważni, należy zaproponować działania, które wiążą się z wyzwaniem, któremu muszą sprostać. To **wyzwanie musi być dostosowane do cech, profili i gustów uczestników**, w przeciwnym razie ryzykujesz, że się nudzą i zamiast podnosić energię i stan emocjonalny, nudzą się i tracą motywację do działań szkoleniowych.
- **Witalny rytm grupy:** Ważne jest, aby wiedzieć, jak działa rytm życiowy ludzi, ponieważ te informacje pomagają nam przygotować nasze sesje treningowe i wytworzyć sprzyjającą energię i atmosferę, aby nauka była jak najbardziej satysfakcjonująca i produktywna.

Utrzymanie grupy w stanie euforii i podniecenia przez długi czas może być również skomplikowane, ponieważ jeśli masz w grupie członków rywalizujących i agresywnych, może to prowadzić do silnej dyskusji, walki, konfliktu itp. Kiedy tak się dzieje, niekoniecznie jest to coś negatywnego, ponieważ **z każdego doświadczenia możemy się uczyć**, ale może to nie jest czas, nie jest to celem działania i / lub grupa nie jest jeszcze przygotowana na rozwiązywanie konfliktu. Dlatego po dynamicznej i energicznej aktywności dobrze jest zacząć się rozluźniać i zakończyć ćwiczenie tak, aby uczestnicy mieli poczucie satysfakcji i spokoju.

Rodzaje gier edukacyjnych i przykłady:

Istnieje szeroki wybór **gier edukacyjnych**. Moglibyśmy powiedzieć, że możemy stworzyć praktycznie grę dla każdego z celów uczenia się, które proponujemy przy konkretnym działaniu edukacyjnym.

Oprócz zamierzonego celu nauki przy wyborze gry edukacyjnej musimy wziąć pod uwagę inne czynniki. W zależności od tego możemy podzielić gry edukacyjne na następujące kategorie:

GRY ŁAMANIA LODÓW

Aby stworzyć zaufanie i pozwolić członkom grupy lepiej się poznać. Kiedy uczestnicy się nie znają lub dopiero się poznali, bardzo ważne jest rozegranie tzw. Gier przełamujących lody, w których głównym celem jest poznanie przez uczestników podstawowych informacji o pozostałej grupie (imię, nazwisko, hobby, pochodzenie itp.) Istnieją gry przełamujące lody, które wymagają więcej ruchu i dynamizmu, i inne, które są bardziej statyczne, mają mniej lub więcej fizycznego kontaktu itp. ... Bardzo ważne jest, aby prowadzący wybrał najbardziej odpowiednie gry w każdej chwili, aby uczestnicy czuli się komfortowo i pewnie.

ENERGIZERY

Poziom energii, motywacja i uwaga grupy. Podczas rozwoju jakiejkolwiek działalności edukacyjnej zmienia się poziom uwagi i motywacji grupy. Badania wykazały, że po 30 minutach uczestnicy zaczynają tracić poziom uwagi i motywacji. Aby odzyskać uwagę i zwiększyć motywację uczestników, możesz zaproponować energizator. Energizery powinny być proste i szybkie w realizacji, ponieważ ich głównym celem jest zmiana nastroju grupy.

BUILDING GAMES

Promuj pracę zbiorową. Kiedy grupa ludzi ma już dobry poziom spójności i pewności siebie, przed zaproponowaniem im wspólnej pracy nad projektem, badaniami itp., Możemy zaproponować grę integracyjną, dzięki której możemy pracować nad przywództwem, różnymi rolami w zespołach, konkurencyjnością a współpraca, strategię pracy itp. Ta grupa gier wymaga bardziej złożonego przygotowania i rozwoju, ale efekty mogą być bardzo dobre w konsolidacji zespołów roboczych.

GRY TEMATYCZNE

Naucz się wartości na określone tematy. Kiedy naszym celem jest refleksja, uwrażliwienie i uświadomienie ludziom konkretnego tematu (równość płci, integracja, ochrona środowiska, edukacja pokojowa, prawa człowieka, stosunki północ-południe, ...), możemy wykorzystać gry, w których uczestnicy rozwijają empatię wobec tej sytuacji i / lub temat, a zatem generujemy zmianę zachowania i nastawienia do niej.

EWALUACJA

Ewaluacja (ocena). Istnieją różne instrumenty usprawniające proces uczenia się. Testy i kwestionariusze są popularne w edukacji formalnej i mogą być również wykorzystywane w edukacji pozaformalnej, chociaż w tej ostatniej bardzo ważne jest zachowanie jej zasad dynamizmu, aktywnego uczestnictwa i tworzenia grup. Oceniając w ramach edukacji pozaformalnej, możemy tworzyć i wdrażać gry, które pozwalają nam na zbiorową i indywidualną ocenę uczenia się w grupie

Jeśli chcesz poznać **przykłady gier**, które odpowiadają tej klasyfikacji i nie tylko, dodaliśmy kilka interesujących linków w rozdziale 5 Przydatne zasoby. Radzimy je odwiedzać i zachęcamy do przeprowadzenia własnych badań.

Jak stworzyć działanie edukacyjne:

W ramach procesu tworzenia gry edukacyjnej pierwsze kroki, które musimy wykonać, są następujące:

- Ustalenie celów nauczania;

- Poznanie cech, emocji i energii grupy;
- Zaprojektowanie sekwencji i różnych czynności związanych z celami;
- Przygotowanie harmonogramu i konkretnych materiałów;
- Uwzględnienie środowiska, pogody, zasobów itp.

Aby to zrobić, proponujemy skorzystanie z arkusza metodologicznego, który pomoże Ci zorganizować projekt gry edukacyjnej i obejmie wszystkie następujące obszary, które są niezbędne do stworzenia działania edukacyjnego:

Cel: zasadniczy zamiar, powód, dla którego prowadzisz działalność edukacyjną.
(Przykład: Podnoszenie świadomości młodych ludzi na temat znaczenia recyklingu dla dbałości o środowisko i ochrony środowiska).

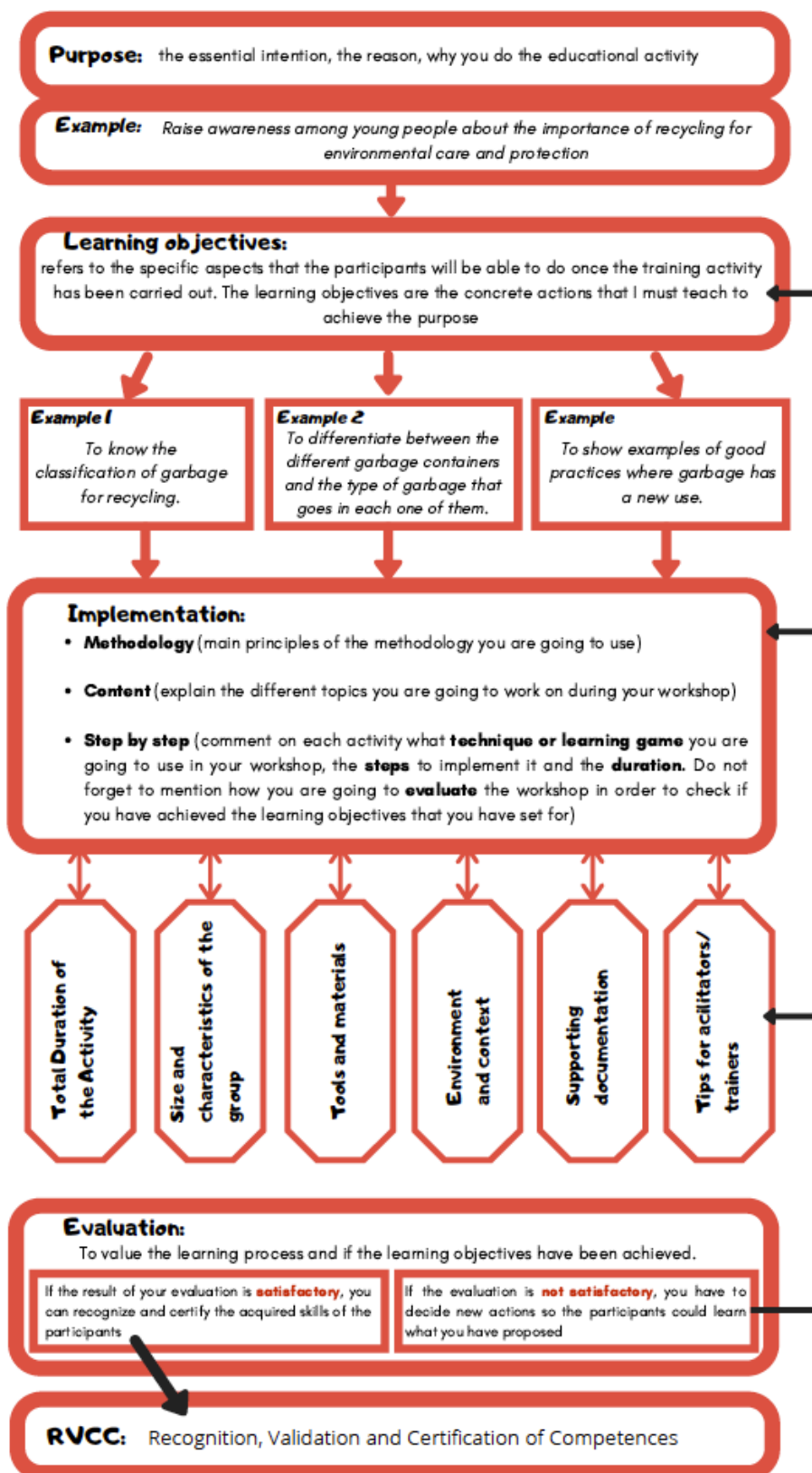
Cele nauczania: odnoszą się do określonych aspektów, które uczestnicy będą w stanie wykonać po zakończeniu szkolenia. Cele uczenia się to konkretne działania, których muszą nauczyć, aby osiągnąć ten cel.

Przykład:

1. Poznać klasyfikację śmieci do recyklingu
2. Rozróżnić różne pojemniki na śmieci i rodzaj śmieci, które trafiają do każdego z nich.
3. Pokazać przykłady dobrych praktyk, w których śmieci mają nowe zastosowanie.

Ocena: oceń proces uczenia się i czy cele uczenia się zostały osiągnięte.

- Jeśli wynik Twojej oceny jest **zadowalający**, możesz rozpoznać i poświadczyć nabyte umiejętności uczestników.
- Jeśli ocena **nie jest satysfakcjonująca**, musisz zdecydować o nowych działaniach, aby uczestnicy mogli dowiedzieć się, co zaproponowałeś.

W załączniku A można znaleźć przykład arkusza metodologicznego do projektowania / tworzenia zajęć edukacyjnych

3.2.6. Ocena procesu edukacyjnego

Co to jest ocena?

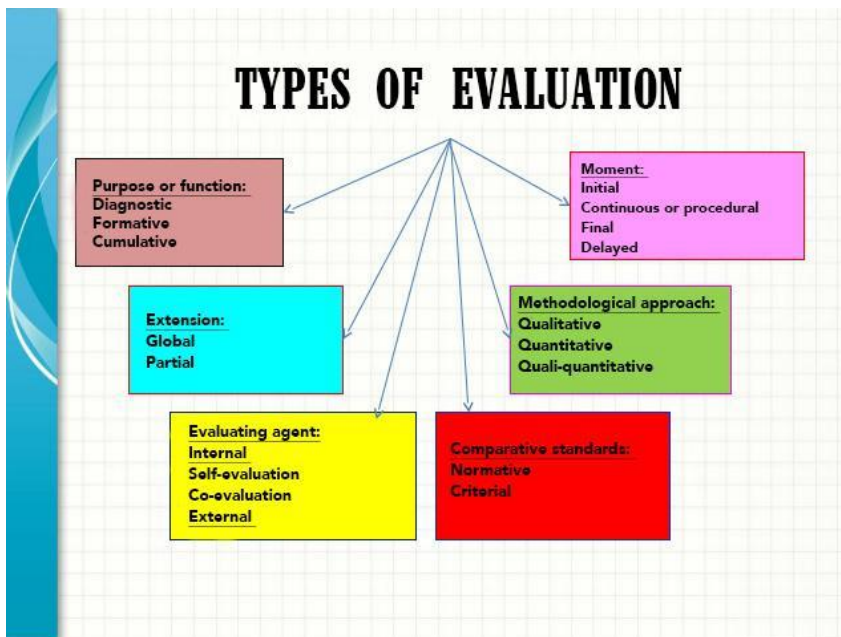
Możemy znaleźć wiele definicji oceny, takich jak:

- "Społeczny proces oceny wartości" (Suchman, 1967)
- "Krytyczna ocena, w możliwie najbardziej obiektywny sposób, stopnia, w jakim usługa lub jej części składowe spełniają określone cele" (St Leger and Wordsworth-Bell, jak cytowano przez Reeve, J; Paperboy, D., 2007)
- "Badanie zaprojektowane, aby pomóc niektórym słuchaczom ocenić i określić wartość lub wartości" (Stufflebeam, jak cytowano przez Reeve, J; Paperboy, D., 2007)

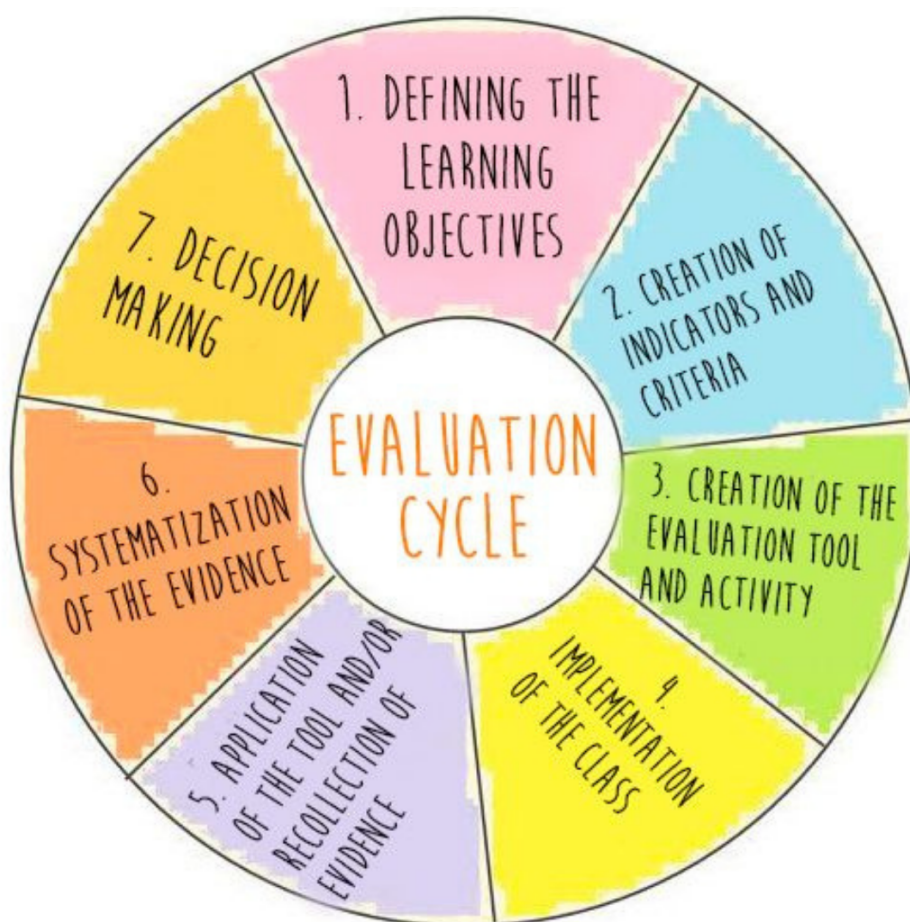
Z naszego doświadczenia jako trenerów w ramach edukacji pozaformalnej rozumiemy, że ewaluacja nie jest stawianiem oceny lub komentarza jako podsumowania lub końcowej kwalifikacji działania edukacyjnego.

Ewaluacja to ocena wartości procesu uczenia się i wszystkich czynników, które wpłynęły na nas, aby osiągnąć cele edukacyjne zaproponowane dla określonego działania edukacyjnego. Wartość zdobytej i rozwiniętej wiedzy, umiejętności i postaw prowadzi do uznania umiejętności osobistych i zawodowych, które ułatwiają ogólny rozwój indywidualny i zbiorowy.

Rodzaje ewaluacji:

Jak to zrobić? Podążajmy za cyklem ewaluacyjnym:

Rozpoznanie, walidacja i certyfikacja kompetencji (RVCC)

W grudniu 2006 r. ustanowiono europejskie ramy uczenia się przez całe życie. Struktura uczenia się z programów europejskich kompetencji kluczowych.

Kompetencja kluczowa jest rozwijana, gdy w procesie uczenia się zdobywasz wiedzę, jak coś zrobić, umiejętność wykonywania tego i nastawienie do wykonania tego.

W edukacji pozaformalnej bardzo ważne jest rozpoznawanie i walidacja kompetencji, które zostały nabyte w procesie uczenia się, w którym uczestniczyłeś. Certyfikacja tych kluczowych kompetencji była bardzo ważna dla uznania edukacji pozaformalnej, zarówno w środowisku akademickim, jak i zawodowym.

W ramach Europejskich Programów Mobilności Edukacyjnej znajdujemy kilka narzędzi dla RVCC. Najważniejsze z nich to:

Youthpass: to narzędzie jest wykorzystywane w ramach projektów europejskich w dziedzinie młodzieży

Europass: to narzędzie jest wykorzystywane w ramach projektów europejskich w dziedzinie edukacji

Więcej przykładów tych narzędzi RVCC można znaleźć w rozdziale 6. Przydatne zasoby niniejszego podręcznika

4. Wnioski

Czego nauczyliśmy się w module 1:

- Definicje ogólne / podstawowe: co to znaczy być wolontariuszem i co to jest działalność wolontariacka
- Obowiązki i prawa wolontariuszy i organizacji zgodnie z ustawodawstwem każdego kraju na poziomie krajowym, regionalnym i / lub lokalnym.
- Ustawodawstwo: Prawo dotyczące wolontariatu w każdym kraju
- Edukacja wartości poprzez wolontariat w zależności od miejsca lub kontekstu, w którym odbywa się wolontariat
- Zasady współpracy między wolontariuszami a organizacjami: Umowy o wolontariacie.
- Proces rozwiązywania konfliktów w ramach wolontariatu
- Ogólna wiedza na temat bezpieczeństwa w wolontariacie
- Znaczenie wolontariatu w imprezach sportowych

Czego nauczyliśmy się w module 2:

- **Kroki do skutecznego zaplanowania wydarzenia sportowego przy współpracy wolontariuszy.**
- Definicja **pedagogiki, wychowania, nauczania i uczenia się.**
- Kilku odpowiednich **pedagogów**, którzy wywarli wpływ na edukację pozaformalną.
- **Systemy edukacyjne**, ich różnice i podstawowe zasady edukacji pozaformalnej.
- Różne **style uczenia się**, takie jak znajomość stylu uczenia się.
- Jak zaprojektować **grę edukacyjną**.
- Znaczenie **ewaluacji** w procesach uczenia się, narzędzia ewaluacji.
- Narzędzia do uznawania, walidacji i certyfikacji kompetencji kluczowych

5. Podziękowania

DZIĘKUJEMY

Przede wszystkim chcielibyśmy podziękować Programowi Erasmus + Unii Europejskiej za współfinansowanie tego projektu, a także wszystkim partnerom tego projektu za ich wysiłek, poświęcenie i wkład, uczestnikom oraz bezpośrednim i pośrednim beneficjentom za aktywny udział i motywację. Dziękujemy również wszystkim współpracującym podmiotom za wsparcie i zainteresowanie tym projektem.

PARTNERZY PROJEKTU:

Iniciativa Internacional Joven (Malaga, Hiszpania)
ASD San Venanzo (San Venanzo, Włochy)
IASIS NGO (Athens, Grecja)
AKTYVISTAI (Kaunas, Litwa)
MOSIR Rybnik (Rybnik, Polska)

WSPÓŁPRACOWNICY:

Andalusian Sport Institute (Hiszpania)
Comune di San Venanzo (Włochy)
Lega Nazionale Dilettanti (Włochy)

6. Przydatne zasoby

MODUŁ 1:

Tutaj można znaleźć dodatkowe zasoby, które mogą być przydatne do dokładniejszego zrozumienia treści **Modułu 1: Podręcznik wolontariusza**

DEFINICJE: EUROPEJSKA KARTA WOŁONTARIATU

https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/volunteering_charter_en.pdf

PRAWA I OBOWIĄZKI: ZESTAW INFORMACYJNY EUROPEJSKIEGO KORPUSU SOLIDARNOŚCI

<https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3877/Info+kit+European+Solidarity+Corps.pdf>

ZASADY WSPÓŁPRACY: WZÓR UMOWY O WOŁONTARIAT

<https://www.europeansolidaritycorps.be/wp-content/uploads/2019/04/8.-Annex-V-Template-volunteering-agreement-2019.pdf>

STRONA INTERNETOWA EUROPEJSKIEGO KORPUSU SOLIDARNOŚCI:

https://europa.eu/youth/solidarity_en

WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE ROZWIĄZYWANIA KONFLIKTÓW Z WOŁONTARIUSZAMI:

https://www.e-volunteerism.com/Shut_Down_Volunteer_Conflict
<http://www.volunteering.com.au/wp-content/uploads/2017/08/Membership/Conflict%20resolution%20%20-%20information%20sheet.pdf>

ZNACZENIE WOŁONTARIATU W SPORCIE:

<https://www.sportanddev.org/en/article/news/role-volunteers-sport-and-development>

<https://www.sportanddev.org/en/article/news/positive-impacts-volunteering-local-sports>

<https://www.sportandrecreation.org.uk/blogs/emily-crowther/-team-kinetic-the-importance-of-volunteers>

<https://www.aspetar.com/journal/viewarticle.aspx?id=30#.Xs-bFi9h0Wo>

<https://www.workinsports.com/blog/how-volunteering-can-lead-to-a-job-in-the-sports-industry/>

BEZPIECZEŃSTWO I WOLONTARIAT:

<http://www.volunteers.manchester.ac.uk/volunteer-community-engagement/advice-and-help-to-volunteer/safety-while-volunteering/>

<https://blogs.volunteermatch.org/welcome>

<https://www.volunteerhq.org/top-volunteer-safety-tips/>

MODUŁ 2.

Tutaj można znaleźć dodatkowe zasoby, które mogą być przydatne do dokładniejszego zrozumienia treści **Modułu 2: Podręcznik trenera**

CZYM JEST PEDAGOGIA?

https://books.google.es/books?hl=es&lr=&id=NDBaxa9cqAoC&oi=fnd&pg=PA3&dq=definition+of+pedagogy&ots=hNGB_D25x0&sig=YIZFhnL6FXqEKOA2jbMBVmSHUgY#v=onepage&q=definition%20of%20pedagogy&f=false

<https://www.igi-global.com/dictionary/evaluation-course-curriculum-teaching/22169>

<https://infed.org/mobi/what-is-pedagogy/>

<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/08919402.1911.10532801?journalCode=vzps20>

EDUKACJA NIEFORMALNA

https://en.wikipedia.org/wiki/UNESCO_International_Institute_for_Educational_Planning

STYLE NAUKI

http://www.click4it.org/index.php/Learning_Styles:_Dunn_and_Dunn_Model

http://med.fau.edu/students/md_m1_orientation/M1%20Kolb%20Learning%20Style%20Inventory.pdf

<https://learningfromexperience.com/downloads/research-library/learning-styles-and-learning-spaces-chapter-3.pdf>

https://www.researchgate.net/publication/235701029_Experiential_Learning_Experience_As_The_Source_Of_Learning_And_Development

<https://www.businessballs.com/self-awareness/honey-and-mumfords-learning-styles/>

<https://www.mint-hr.com/mumford.html>

https://books.google.es/books/about/Learning_style.html?id=Ij8mAQAAIAAJ&redir_esc=y

https://books.google.es/books/about/Learning_style.html?id=Ij8mAQAAIAAJ&redir_esc=y

GRY EDUKACYJNE

<https://cooperativegames.com/how-cooperative-games-help-in-education/>

<https://www.ultimatecampresource.com/camp-games/cooperative-games/>

https://thephysicaleducator.com/game_category/cooperation/

<http://www.mrgym.com/CooperativeGames.htm>

<http://grupsderecerca.uab.cat/grai/en/content/cooperative-learning-methods>

<http://www.co-operation.org/what-is-cooperative-learning>

<https://www.thoughtco.com/what-is-cooperative-learning-2081641>

https://www.usip.org/sites/default/files/GPC_EducatorToolkit-%28HighSchool%29_combined.pdf

<https://en.unesco.org/interculturaldialogue/resources/133>

EWALUACJA/OCENA

Definicje:

Reeve, J; Paperboy, D. (2007). „Ocena ewaluacji: zrozumienie użyteczności i ograniczeń ewaluacji jako narzędzia organizacyjnego uczenia się”. *Dziennik edukacji zdrowotnej*. 66 (2): 120–131.

RVCC Narzędzia:

<https://www.merriam-webster.com/dictionary/evaluation>

<https://www.youthpass.eu/en/>

<https://youthpassprocess.eu>

<https://europass.cedefop.europa.eu/es/europass-support-centre/europass-mobilitat/hat-europass-mobility>

7. Załączniki

Załącznik A

W pierwszej fazie tworzenia tego podręcznika szkoleniowego każda organizacja partnerska przeprowadziła analizę sytuacji wolontariatu w swoich krajach jako podstawę do stworzenia treści modułu 1 w oparciu o następujące wytyczne:

1. Definicje ogólne / podstawowe: co to znaczy być wolontariuszem i prowadzić działalnością wolontariacką (wersja oficjalna, jeśli w Twoim kraju obowiązuje Prawo o wolontariacie).
2. Obowiązki i prawa wolontariuszy i organizacji zgodnie z ustawodawstwem każdego kraju na poziomie krajowym, regionalnym i / lub lokalnym. Czy masz określone prawo dotyczące wolontariatu, które je definiuje?
3. Edukacja wartości poprzez wolontariat w zależności od miejsca lub kontekstu, w którym odbywa się wolontariat.
4. Zasady współpracy wolontariuszy i organizacji: Umowy o wolontariacie.
5. Proces rozwiązywania konfliktów w ramach wolontariatu.
6. Ogólna wiedza na temat bezpieczeństwa w wolontariacie.

Oto wyniki tych badań i analiz:

HISZPANIA – Iniciativa Internacional Joven	
Moduł 1	
Wolontariat: ogólne informacje / kontekstualizacja	
Definicje ogólne /	

<p><i>podstawowe: co to znaczy być wolontariusze m i działalnością wolontariacką (wersja oficjalna, jeśli w Twoim kraju obowiązuje Prawo o wolontariacie)</i></p>	<p>W Hiszpanii mamy ustawę 45/2015 z 14 października o wolontariacie, która po raz pierwszy regulowała zakres wolontariatu w naszym kraju, uznając go i promując.</p> <p>Głównym celem tej ustawy jest promowanie i ułatwianie udziału obywateli w działaniach wolontariackich prowadzonych przez różne podmioty wolontariackie, zarówno w Hiszpanii, jak i poza nią. Jednak w każdej Wspólnocie Autonomicznej możemy znaleźć różne przepisy dotyczące wolontariatu i sportu.</p> <p>Zgodnie z tym prawem wolontariat to działalność w interesie ogólnym, wykonywana przez ludzi w poczuciu solidarności i swobodnej samorealizacji, o ile nie jest wykonywana na podstawie stosunku pracy lub otrzymywania rekompensaty ekonomicznej lub materialnej. Podobnie działania wolontariackie są rozumiane jako takie, które są zawsze realizowane przez podmioty do tego powołane, stając się konkretnymi i określonymi działaniami.</p> <p>Dlatego wolontariusz to osoba, która z własnego wyboru dobrowolnie poświęca swój czas, wiedzę i doświadczenie, nie otrzymując w zamian wynagrodzenia.</p>
<p><i>Obowiązki i prawa wolontariuszy i organizacji zgodnie z ustawodawstwem każdego kraju na poziomie krajowym, regionalnym i / lub lokalnym.</i></p>	<p>Zgodnie z art. 10 i 11 tytułu II ustawy 45/2015 z dnia 14 października o wolontariacie:</p> <p>Wolontariuszom przysługują następujące prawa:</p> <p>a) Otrzymywać w toku pracy regularne informacje, wskazówki i wsparcie, a także środki materialne niezbędne do wykonywania powierzonych im obowiązków.</p> <p>b) To receive at all times, at the expense of the volunteer entity, and adapted to their personal conditions, the necessary training for the correct development of the activities assigned to them.</p> <p>Otrzymywać w każdym czasie na koszt wolontariusza (??) i dostosowane do jego osobistych warunków szkolenia niezbędne do prawidłowego wykonywania powierzonych mu czynności. // TU JEST CHYBA BABOL</p> <p>c) Traktowanie w warunkach równości, bez dyskryminacji, z poszanowaniem ich wolności, tożsamości, godności i innych praw podstawowych uznanych w konwencjach, traktatach międzynarodowych i Konstytucji.</p> <p>d) Aby aktywnie uczestniczyć w organizacji, w której są osadzeni, współpracować przy opracowywaniu, projektowaniu, realizacji i ocenie programów lub projektów, zgodnie z jej statutem lub normami stosowania</p>

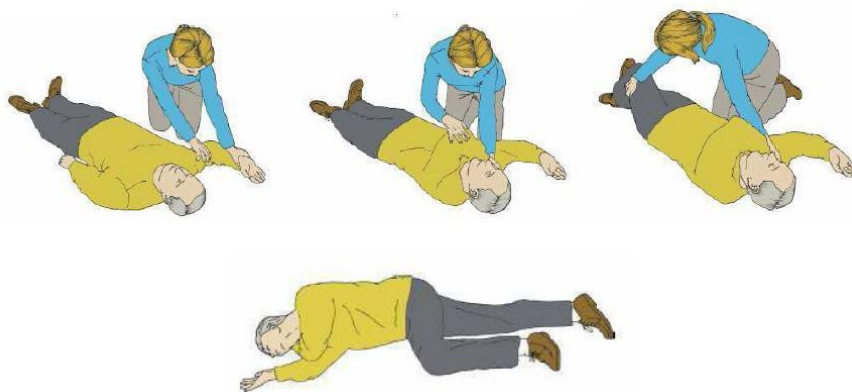
	<p>oraz w zakresie, w jakim pozwalają, w zarządzie i administracji organizacji wolontariackiej.</p> <p>e) ubezpieczenie lub inne gwarancje finansowe na koszt organizacji ochotniczej, od ryzyka wypadku i choroby wynikającego bezpośrednio z dobrowolnego działania oraz od odpowiedzialności cywilnej, jeżeli wymaga tego ustawodawstwo sektorowe.</p> <p>f) zwroty dokonywane przez organizację wolontariacką za koszty poniesione w związku z wykonywaniem swojej działalności, zgodnie z postanowieniami umowy z uwzględnieniem zakresu prowadzonej akcji wolontariackiej</p> <p>g) posiadanie akredytacji określającej ich status jako wolontariuszy, która obejmuje również podmiot wolontariacki, w którym uczestniczą.</p> <p>h) prowadzenie swojej działalności zgodnie z zasadą powszechnej dostępności dostosowanej do prowadzonej przez siebie działalności.</p> <p>i) uzyskanie uznania ze strony wolontariusza za społeczną wartość jego wkładu oraz za kompetencje, predyspozycje i umiejętności nabyte w wyniku wykonywania pracy wolontariackiej.</p> <p>j) Ich dane osobowe są traktowane i chronione zgodnie z przepisami ustawy 15/1999 z dnia 13 grudnia o ochronie danych osobowych.</p> <p>k) Zaprzestanie wykonywania wolontariatu na warunkach określonych w umowie</p> <p>Wolontariusze mają następujące obowiązki:</p> <p>a) Wypełnianie zobowiązań podjętych przez wolontariuszy, w których są włączeni, odzwierciedlonych w umowie, z poszanowaniem ich celów i statutów.</p> <p>b) informacje otrzymane i znane w trakcie opracowywania ich dobrowolnych działań były należycie poufne.</p> <p>c) Odrzucić jakąkolwiek rekompensatę materialną lub ekonomiczną, którą mogą otrzymać od osób, do których dobrowolne działanie jest skierowane, lub od innych osób związanych z ich dobrowolnym działaniem.</p> <p>d) Szanuj prawa osób, do których skierowane jest działanie dobrowolne, na warunkach określonych w artykule 16.</p> <p>e) Działać z należytą starannością i solidarnością.</p> <p>f) Uczestniczyć w zadaniach szkoleniowych przewidzianych przez organizację wolontariacką w zakresie powierzonych jej działań i funkcji, a także tych, które są niezbędne do utrzymania jakości świadczonych przez nią usług.</p>
--	---

	<p>g) Postępować zgodnie z instrukcjami podmiotu wolontariatu, które są związane z rozwojem powierzonych działań.</p> <p>h) W odpowiedni sposób wykorzystuj osobiste akredytacje i odznaki podmiotu angażującego wolontariuszy</p> <p>i) Szacunek i troska o zasoby materialne udostępnione przez wolontariusza</p> <p>j) Przestrzegaj istniejących środków bezpieczeństwa i higieny pracy wolontariusza</p> <p>k) Przestrzegać zasad ochrony i przetwarzania danych osobowych zgodnie z przepisami Ustawy 15/1999 z 13 grudnia oraz innymi obowiązującymi przepisami.</p> <p><i>W ten sposób prawa wolontariuszy są obowiązkami organizacji wolontariackich i odwrotnie.</i></p>
<p><i>Edukacja w zakresie wartości, w zależności od miejsca lub kontekstu (międzykulturowość, różnorodność, szacunek, płęć itp.), W którym odbywa się wolontariat</i></p>	<p>Uważamy, że edukacja w zakresie wartości ma fundamentalne znaczenie, jeśli chodzi o szkolenie wolontariuszy, ponieważ wolontariat wymaga odpowiedzialnego i zaangażowanego udziału w poprawianiu rzeczywistości innych. Pracując bezpośrednio z ludźmi, wolontariusze muszą stawić czoła przyczynieniu się do ich integralnego rozwoju.</p> <p>Podobnie staramy się promować niezbędne umiejętności mające na celu promowanie zachowań szacunku, tolerancji i współpracy zarówno z otoczeniem, jak i innymi osobami. Dlatego fundamentalne znaczenie ma kształcenie wolontariuszy w zakresie wartości na poziomie ogólnym, ale także zwrócenie szczególnej uwagi na edukację w zakresie wartości specyficznych dla kontekstu, w którym będą się odbywać działania wolontariackie, takich jak równość, integracja, międzykulturowość, różnorodność i szacunek dla innych.</p> <p>Rozumiemy, że równość jest prawem, które oznacza, że wszyscy ludzie powinni mieć takie same możliwości i prawa do osiągnięcia swoich celów lub motywacji, niezależnie od religii, pochodzenia etnicznego, płci, opinii itp. W ten sam sposób możemy znaleźć wartość:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sprawiedliwość, która podobnie jak wolność ma na celu zapewnienie równych szans wszystkim ludziom, szanując szczególne cechy każdej osoby, aby zaoferować to, co odpowiada każdej osobie. - Integracja i szacunek dla różnorodności, ponieważ poprzez sport możemy osiągnąć konstrukcję relacji opartych na współpracy między różnymi elementami zespołu, ponieważ wiele korzyści generuje środowisko społeczne i adaptacja ludzi do ich środowiska. Przykładem tego, jak wprowadzić w życie

	<p>wartość integracji, byłaby modyfikacja zasad i przepisów sportu, w którym pracujemy.</p> <p>- Ze względu na ogromną różnorodność kultur, jaką możemy spotkać w różnych krajach, uważamy, że przywiązywanie wagi do międzykulturowości ma fundamentalne znaczenie, zwłaszcza w sporcie, ponieważ staje się on niezwykle skutecznym środkiem integracji i komunikacji różnych kontekstów wielokulturowych.</p>
<i>Rozwiązanie konfliktu</i>	<p>Konflikt rozumiemy jako proces niezgodności między ludźmi, grupami lub strukturami społecznymi, poprzez który potwierdza się lub postrzega sprzeczne interesy, wartości i / lub aspiracje (Jares, 2004).</p> <p>Struktura konfliktu składa się z interakcji trzech głównych elementów: ludzi, procesu i problemu. Każde z nich lub ich kombinacja może być przyczyną konfliktu i zawsze znajdziemy je w rozwoju i wyniku sporu. Jednak oprócz tych elementów istnieją również inne: elementy widoczne (język werbalny i niewerbalny, działania, zachowania itp.) Oraz elementy niewidoczne (myśli, wartości itp.).</p> <p>Generalnie oceniamy konflikt po części widzialnej, jednak musimy spróbować wyjaśnić, co kryje się pod częścią niewidoczną, czyli potrzeby, zainteresowania, przekonania itp. Aby to zrobić, możemy skupić się na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Oddzielenie ludzi od problemów - Odkrywanie swoich potrzeb i zainteresowań - Określ swoje zasady i wartości <p>Aby to zrobić, musimy zidentyfikować zaangażowane grupy i osoby oraz ich postrzeganie problemu, biorąc pod uwagę, jak go postrzegają, jak to na nich wpłynęło, jakie proponują rozwiązania itp.</p> <p>Fazy rozwiązywania konfliktów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Identyfikacja problemu. Najlepszym sposobem na to byłoby zebranie informacji i identyfikacja różnych przyczyn, które mogły być przyczyną konfliktu, oraz ocena intensywności, wagi lub potencjału problemu, który ma zostać rozwiązany. 2. Szukaj rozwiązań. Następnie musimy przedstawić konflikt jako sytuację NIE-spersonalizowaną, zawsze dostrzegając błędy obu stron, ponieważ to, czego szukamy, to wyrażenie problemu w kategoriach wspólnego zainteresowania. Aby to zrobić, musimy przez cały czas aktywnie słuchać i nauczyć się radzić sobie z emocjami i uczuciami własnymi oraz innych ludzi, zapewniając nowe sposoby rozwiązywania konfliktu, z którym musimy się zmierzyć. Następnie poszukiwane będą konkretne i dające się ocenić rozwiązania, które

	<p>doprowadzą do zawarcia porozumień między dwiema zainteresowanymi stronami.</p> <p>3. Oceniaj i poprawiaj.</p>
<p><i>Ogólna wiedza dotycząca bezpieczeństwa (jak zidentyfikować bezpieczne obszary, z kim się skontaktować w przypadku zagrożenia, jak reagować w przypadku zagrożenia)</i></p>	<p>Podczas każdego wolontariatu istnieje kilka czynników ryzyka, które mogą zagrozić bezpieczeństwu wolontariuszy i społeczeństwa. Dlatego też, jeśli wolontariuszowi stanie się kiedykolwiek sytuacja awaryjna, niezwykle ważne jest, aby posiadał niezbędną wiedzę i narzędzia gwarantujące jego bezpieczeństwo.</p> <p>Dlatego podczas szkolenia wolontariusza do dowolnego działania wolontariackiego istnieją pewne podstawowe aspekty bezpieczeństwa, które powinny zostać uwzględnione podczas szkolenia.</p> <p>Najbardziej podstawowa wiedza na temat bezpieczeństwa, jaką wolontariusz powinien posiadać podczas każdej działalności wolontariackiej, to:</p> <ul style="list-style-type: none"> Ogólna polityka bezpieczeństwa i procedury organizacji (wolontariusz) Ewakuacja awaryjna, lokalizacja wyjść pożarowych i identyfikacja stref bezpiecznych Ocena ryzyka wydarzenia, które ma być przygotowane (jakie są rodzaje ryzyka) Procedury dotyczące wypadków / pierwszej pomocy Z kim się skontaktować w nagłych przypadkach Jakie procedury należy przyjąć na wypadek sytuacji awaryjnej Ogólna ochrona na terenie obiektu.
<p><i>Kurs pierwszej pomocy</i></p>	<p>Pierwszą rzeczą, którą musimy wiedzieć, jest to, co to jest pierwsza pomoc?</p> <p>Pierwsza pomoc to pomoc, jaką oferujemy osobom, które uległy wypadkowi lub nagle zachorowały i potrzebują natychmiastowej pomocy. Pomoc ta jest oferowana na miejscu do czasu, gdy poszkodowany będzie mógł skorzystać z pomocy wyspecjalizowanego personelu medycznego. W Hiszpanii pomoc poszkodowanemu potrzebującemu pierwszej pomocy jest prawnie wymagana (art. 195 hiszpańskiego kodeksu karnego)</p> <p>Dlatego ważne jest, aby znać podstawowe kroki pomagając osobie potrzebującej pierwszej pomocy.</p> <p>Aby to zrobić, musimy postępować zgodnie z protokołem PWH, który ogólnie wygląda następująco:</p>

	<p>1. Ochroniać. Mając na uwadze, że musimy chronić zarówno ofiarę, jak i siebie.</p> <p>2. Ostrzegać. Dzwoniąc pod numer alarmowy 112 lub najbliższą przychodnię.</p> <p>3. Pomagać. Czekając na przybycie personelu medycznego, musimy sprawdzić, czy ofiara lub ofiary mają oznaki życiowe, biorąc pod uwagę następujące kwestie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Czy osoba jest przytomna? Jeśli jest przytomna, powinniśmy zapytać, jak się czuje. - Czy oddycha? Następnie sprawdzimy, czy oddycha poprzez obserwację i słuch, to znaczy będziemy obserwować, czy ofiara wykonuje ruchy klatki piersiowej w górę i w dół; możemy również zbliżyć się do nosa i ust. - Czy osoba ma puls? Jeśli nie wiemy, gdzie znaleźć tętno ofiary, najszybszą rzeczą byłoby posłuchanie bicia jego serca, przykładając ucho do jego klatki piersiowej. <p>Jeśli ofiara jest przytomna i prawidłowo oddycha, następnym krokiem byłoby sprawdzenie, czy nie ma innych obrażeń i udzielenie odpowiedniej pierwszej pomocy na czas przybycia personelu medycznego.</p> <p>Jeśli jednak zaobserwujemy, że poszkodowany jest nieprzytomny, ale oddycha, idealnym rozwiązaniem byłoby ułożenie go w bezpiecznej pozycji bocznej, aby uniknąć uduszenia. Należy wykonać następujące kroki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Połóż ofiarę na plecach, całkowicie rozciągniętą 2. Będziemy stać po lewej stronie ofiary. 3. Bierzemy lewe ramię i wyciągniemy je do góry. 4. Następnie bierzemy prawą rękę i kładziemy ją na ramieniu, które jest najbliżej nas. 5. Lewą ręką bierzemy prawe kolano ofiary i podciągamy je do góry, zginając, upewniając się, że podeszwa stopy jest blisko podłoża. 6. Następnie powoli obracaj ofiarę. 7. Umieść głowę ofiary, wykonując ruch prostujący, ułatwiając jej oddychanie. 8. Na koniec dobrze układamy nogę pacjenta, pozostawiając ją w kolejnej pozycji:
--	--

Wreszcie, jeśli zaobserwujemy, że poszkodowany jest nieprzytomny i nie oddycha, sprawdzimy, czy drogi oddechowe nie są zatkane, więc jeśli drogi oddechowe nie są zatkane, spróbujemy przepuścić powietrze z naszych płuc do ich płuc metodą usta-usta, naprzemiennie z masażem serca. Będziemy postępować zgodnie z następującymi krokami:

1. Połóż dłoń na klatce piersiowej ofiary, a drugą na pierwszej.
2. Ustaw się pionowo, bez zginania łokci, stosując kompresję klatki piersiowej. Musimy wziąć pod uwagę, że w klatce piersiowej musi występować zagłębienie na poziomie 4 lub 5 centymetrów i że musimy kontynuować z szybkością 100 uciśnień na minutę.

3. Następnie wykonamy manewr czoło-podbródek (podniesiemy szczękę, naciskając jednocześnie czoło w dół), uszczypniemy nos poszkodowanego i zaczerpnijemy jak najwięcej powietrza.

4. Kładziemy usta na ustach ofiary i wypuszczamy powietrze z ust, sprawdzając, czy klatka piersiowa się unosi.

5. Będziemy powtarzać te manewry w sekwencji 30 uciśnień na każde 2 wdechy, dopóki nie zauważymy, że objawy życiowe ustąpiły lub nadejdzie pomoc zespołu medycznego.

Ogólne zasady „współpracy” pomiędzy organizacją a wolontariuszami.

Osoby, które decydują się na dobrowolny wolontariat, muszą nawiązać stosunki z podmiotem wolontariackim, do którego będą należeć, i robią to na podstawie umowy wolontariackiej.

W ramach tej umowy zawarte są prawa i obowiązki, które ustawodawstwo ustanawia dla obu stron, a także relacje, które będą realizowane między podmiotami wolontariackimi a osobami, które wykonują wolontariat. Musi być podpisane przez obie strony.

Podobnie istnieje umowa o włączeniu, która stanowi główny instrument definiowania i regulowania wolontariatu. Umowa ta musi zawierać minimum treści, takie jak:

- Prawa i obowiązki obu stron
- Opis funkcji, czynności i zaangażowania wolontariusza w czas
- System regulujący interwencję członków podmiotu
- Wydatki podlegające zwrotowi wolontariuszy

- Szkolenie wymagane do pełnienia funkcji i plan ich uzyskania
- Czas trwania zobowiązania
- Przyczyny i formy dysocjacji

Innymi słowy, jest to umowa, którą uzupełniają paragrafy, do których zobowiązują się obie strony. Musi być sformalizowana na piśmie i w dwóch egzemplarzach, tak aby każda ze stron zachowała swój dokument.

Wreszcie, musi również posiadać polisę ubezpieczeniową, która obejmuje ryzyko wypadku i choroby wynikające z działalności wolontariackiej, a także ułatwienia w akredytacji, która je kwalifikuje i identyfikuje.

Ponadto zgodnie z art. 12 tytułu II ustawy 45/2015 z dnia 14 października 2015 r. O wolontariuszach stosunki między wolontariuszami a podmiotem zajmującym się wolontariatem muszą być zgodne z następującymi zasadami ogólnymi:

1. Relacja między wolontariuszem a jednostką wolontariacką zawsze będzie nawiązana poprzez podpisanie umowy, która jest głównym instrumentem jej definiowania i regulowania.
2. Umowa założycielska ma co najmniej następującą treść:
 - a) Zestaw praw i obowiązków obu stron, które muszą przestrzegać przepisów niniejszej Ustawy.
 - b) Opis funkcji, czynności i czasu poświęcenia, które wolontariusz zobowiązuje się wykonywać.
 - c) W stosownych przypadkach uregulowany zostanie reżim, według którego będzie regulowana interwencja pracowników lub partnerów, którzy uczestniczą w działaniach wolontariackich w ramach samego podmiotu.
 - d) System refundowanych wydatków wolontariuszy, zgodnie z planowaną akcją wolontariacką.
 - e) Szkolenie wymagane do wykonywania powierzonych im zadań oraz, w stosownych przypadkach, droga, jaką należy podążać, aby je zdobyć.
 - f) Czas trwania zobowiązania, a także przyczyny i formy wycofania się po obu stronach, które powinny w jak największym stopniu szanować prawa osób objętych wolontariatem i jak najlepiej rozwijać programy wolontariackie.
 - g) Ustalenia dotyczące rozwiązywania konfliktów między wolontariuszami a organizacją wolontariacką.

	<p>h) Zmiana członkostwa w programie dobrowolnym lub inna okoliczność, która modyfikuje pierwotnie uzgodniony program działań.</p> <p>3. The agreement of incorporation must be formalised in writing, in duplicate, and be accompanied, when processed, by the negative certificate from the Central Registry of Prisoners or the declaration of responsibility referred to in Article 8(4) and (5) respectively.</p> <p>Umowa o inkorporacji musi być sporządzona na piśmie, w dwóch egzemplarzach, a w trakcie jej rozpatrywania należy dołączyć negatywne zaświadczenie z Centralnej Ewidencji Więźniów lub deklarację odpowiedzialności, o której mowa odpowiednio w art. 8 ust. 4 i 5.</p> <p>???? co to jest??? co to ma wspólnego z wolontariatem?</p> <p>4. Spory powstałe między wolontariuszami a organizacjami wolontariackimi w ramach wykonywania działalności wolontariackiej rozstrzygane są w drodze arbitrażu zgodnie z przepisami ustawy 60/2003 z dnia 23 grudnia o arbitrażu, jeśli tak uzgodniono w umowie z zasadami proceduralnymi.</p>
--	--

GRECJA – IASIS NGO	
Moduł 1	
Wolontariat: ogólne informacje / kontekstualizacja	
<p><i>Definicje ogólne / podstawowe: co to znaczy być wolontariuszem i prowadzić działalność wolontariacką (wersja oficjalna, jeśli w Twoim kraju obowiązuje Prawo o wolontariacie).</i></p>	<p>Osoba, która ma być zdolna do pracy bez wynagrodzenia przez określony lub nieznany czas dla dobra społeczności.</p> <p>W Grecji nie ma specjalnego prawa dotyczącego wolontariatu.</p> <p>Istnieje jednak wiele formalnych przepisów i umów dotyczących wolontariatu, takich jak umowy wolontariackie między osobami fizycznymi a organizacjami wolontariackimi (prywatnymi, non-profit, publicznymi itp.). Tak więc, ponieważ nie ma konkretnego ustawodawstwa, stosowane są ogólne przepisy dotyczące zatrudnienia, takie jak miejsce zamieszkania, świadczenia socjalne, świadczenia zdrowotne i relokacja.</p> <p>Wolontariusz to obywatel, który posiada wolną wolę i prowadzi działania na rzecz społeczeństwa. Działania te mają charakter non-profit i służą rozwojowi osobistemu wolontariusza, który poświęca swój czas i energię na rzecz dobra ogólnego bez wynagrodzenia finansowego.</p> <p>Wolontariat jest prowadzony przez wolontariuszy. Aktywność jest prowadzona w celu niezarobkowym, ma na celu poprawę społeczeństwa i nie zastępuje personelu najemnego. Działanie może być przeprowadzone przez organizację wolontariacką lub z inicjatywy wolontariusza.</p>

<p><i>Obowiązki i prawa wolontariuszy i organizacji zgodnie z ustawodawstwem każdego kraju na poziomie krajowym, regionalnym i / lub lokalnym.</i></p>	<p>W Grecji nie ma przepisów określających prawa i obowiązki wolontariuszy i organizacji wolontariackich. Każda organizacja określa własny zestaw praw i obowiązków przy wsparciu greckiej agencji narodowej, zgodnie z Europejską kartą wolontariuszy.</p> <p style="text-align: center;">Wolontariusze:</p> <p>Prawa:</p> <p>Każdy obywatel, który jest wolontariuszem, ma prawo do posiadania statusu „wolontariusza”, jeśli sobie tego życzy. Wtedy wolontariusz musi mieć wszystkie podstawowe prawa określone w Deklaracji.</p> <p>Wolontariuszom przysługuje pełna ochrona praw człowieka podczas wolontariatu.</p> <p>Każdy obywatel ma prawo do równego dostępu do możliwości wolontariatu i ochrony przed wszelkimi formami dyskryminacji, takimi jak wiek, płeć, tożsamość seksualna, rasa, kolor skóry, język, niepełnosprawność, religia, przekonania polityczne lub inne, pochodzenie narodowe lub społeczne, pochodzenie etniczne, mniejszość, urodzenie i nie może być dyskryminacji ze względu na jego przeszłość lub przekonania.</p> <p>Nikt nie może być ograniczony ustawą lub jakimkolwiek innym rozporządzeniem od udziału w dobrowolnej działalności z wyboru, pod warunkiem że jest ona prowadzona z poszanowaniem praw człowieka i przyczynia się do dobra wspólnego.</p> <p>Wszystkich wolontariuszy należy poinformować o ich prawach i obowiązkach.</p> <p>Każdy wolontariusz ma w tym czasie prawo do ochrony socjalnej działalności wolontariackiej w postaci ubezpieczenia zdrowotnego i OC.</p> <p>Każdy wolontariusz ma prawo pójść na kompromis w sprawie wolontariatu w Życiu prywatnym i zawodowym, dzięki czemu podczas wolontariatu może osiągnąć pewien stopień elastyczności.</p> <p>Każdy wolontariusz ma również prawo odmówić pracy, która byłaby sprzeczna z jego przekonaniem i / lub opinią.</p> <p>Każdy wolontariusz ma prawo do dobrowolnej pracy poza krajem swojego zamieszkania lub urodzenia. Dlatego też, jeśli wymagana jest wiza paszportowa, powinna być dostępna bezpłatnie w ramach</p>
--	--

	<p>otwartego, przystępnego cenowo i przejrzystego procesu, który zachęca do mobilności wolontariuszy.</p> <p>Obowiązki:</p> <p>Każdy wolontariusz przestrzega przepisów prawa i niedyskryminacji przez cały okres swojej działalności wolontariackiej.</p> <p>Wolontariusz ma obowiązek szanować uczciwość, cele misji i wartości organizacji wolontariackiej.</p> <p>Każdy wolontariusz szanuje zobowiązania podjęte wobec organizacji wolontariackiej pod względem czasu, wysiłku i jakości, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami.</p> <p>Wolontariusz ma obowiązek uczestniczyć w oferowanych przez siebie szkoleniach dotyczących umiejętności niezbędnych do realizacji ustalonych celów. Szkolenie powinno być bezpłatne dla wolontariusza.</p> <p>Każdy wolontariusz szanuje poufność informacji (organizacji), zwłaszcza w kwestiach prawnych i osobowych, danych członków, pracowników i beneficjentów wolontariatu.</p> <p>Wolontariusz rozumie, że głównym celem wolontariatu są korzyści dla dobra wspólnego lub społeczeństwa.</p> <p>Każdy wolontariusz współpracuje z innymi wolontariuszami w organizacji, stosownie do potrzeb, i przyczynia się do żywotności organizacji poprzez komunikowanie się z innymi.</p> <p style="text-align: center;">Organizacja wolontariacka:</p> <p>Organizacja zapewni poufność danych osobowych wolontariusza.</p> <p>Zapewni wolontariuszowi niezbędne seminaria szkoleniowe.</p> <p>Zapewni apteczkę pierwszej pomocy.</p> <p>Zapewni niezbędny sprzęt w zależności od akcji.</p> <p>Zapewni niezbędne zapasy żywności.</p> <p>Umożliwi wolontariuszowi transport na miejsce wolontariatu.</p> <p>Stworzy przyjazne i wesołe środowisko między wolontariuszami a personelem instytucji.</p>
<i>Edukacja w zakresie wartości, w</i>	<p>Jedną z najważniejszych rzeczy w wolontariacie jest szacunek. Każdy wolontariusz powinien szanować siebie nawzajem i szanować swoje obowiązki i pracę. Zanim ktoś zostanie wolontariuszem, powinien zdobyć</p>

<i>zależności od miejsca lub kontekstu (międzykulturowość, różnorodność, szacunek, płeć itp.), w którym odbywa się wolontariat</i>	wiedzę o wartościach międzykulturowości i różnorodności, aby wiedział, że powinien współpracować ze wszystkimi, bez względu na kolor skóry czy język.
<i>Zasady współpracy wolontariuszy i organizacji</i>	Nasza organizacja ma umowę o wolontariacie, a naszym celem jest ochrona wolontariuszy i organizacji przed potencjalnym ryzykiem.
<i>Rozwiązywanie konfliktu</i>	Konflikty są bardzo częstym problemem, gdy wiele osób musi ze sobą współpracować. Dlatego dokonujemy oceny ryzyka, która obejmuje to, co robimy w przypadku konfliktu. Bardzo ważne jest, aby nauczyć się go rozwiązywać, zanim stanie się przeszkodą dla naszego celu lub naszej pracy. Najlepszą rzeczą, jaką zawsze należy robić w takim przypadku, jest komunikacja. Porozmawiaj o naszych własnych uczuciach bez egoizmu.
<i>Ogólna wiedza dotycząca bezpieczeństwa (jak zidentyfikować bezpieczne obszary, z kim się skontaktować w przypadku zagrożenia, jak zareagować w przypadku zagrożenia)</i>	Wolontariuszowi zapewnia się szkolenie bezpośrednio związane z kwestiami ochrony. Instruktor-wolontariusz wyznaczył bezpieczne miejsce spotkań w nagłych wypadkach, prowadzili nawet seminaria na temat pierwszej pomocy osobom potrzebującym. Ponadto każdy z nich ma osobną apteczkę, a agencja ustaliła nawet konkretny numer telefonu, pod który wolontariusze mogą dzwonić w nagłych wypadkach.
<i>Kurs pierwszej pomocy</i>	Podstawowych zasad udzielania pierwszej pomocy wolontariusze uczą się pod okiem wyspecjalizowanych instruktorów. Nasza agencja zapewnia im bezpłatne szkolenia i praktyki, dzięki czemu mają pełny obraz radzenia sobie z podobną dolegliwością. Wolontariusz po zakończeniu seminariów zostanie sprawdzony pod kątem wiedzy, którą otrzymał, aby uzyskać certyfikat.
<i>Ogólne zasady „współpracy” pomiędzy organizacją a</i>	Ogólne zasady między wolontariuszem a organizacją są następujące: WOLONTARIUSZE <ul style="list-style-type: none"> • Powinni udostępniać organizacji swoje dane osobowe - dane (imię i nazwisko - adres itp.).

wolontariusze m.	<ul style="list-style-type: none"> • Jeśli wolontariusz ma jakiegokolwiek problemy zdrowotne, powinien poinformować organizację (wypełniając specjalny formularz i dostarczając specjalne formularze od lekarza prowadzącego). • Wolontariusz będzie musiał wypełnić specjalny formularz, w którym zaświadczy organizacji o swoim dobrym stanie zdrowia i zda niezbędne badania. • Muszą przejść niezbędne szkolenie od organizacji i dopiero wtedy będą mogli podjąć działania. • Powinni mieć odpowiedzialne podejście do instytucji, czyli konsekwencję w działaniach, w których będą planowane. • W przypadku choroby lub nagłego wypadku organizacja powinna zostać poinformowana na czas, aby mogła zostać zastąpiona innym wolontariuszem.
---------------------	--

WŁOCHY – ASD San Venanzo	
Moduł 1	
Wolontariat: ogólne informacje / kontekstualizacja	
Definicje ogólne / podstawowe: co to znaczy być wolontariuszem i prowadzić działalność wolontariacką	<p>Działalność wolontariacka to wkład wniesiony w sposób osobisty, spontaniczny i bezpłatny przez Wolontariusza, poprzez organizację, której jest częścią, który wykonuje swoje działania nie dążąc do żadnego celu, ale kierując się jedynie pragnieniem solidarności.</p> <p>We Włoszech organizacje wolontariackie (ODV) to organizacje trzeciego sektora (ETS) utworzone jako stowarzyszenia, uznane lub nie, wykonujące jedno lub więcej działań na rzecz beneficjentów będących osobami trzecimi, wykorzystujące głównie pracę zrzeszonych wolontariuszy.</p> <p>Dekretem z mocą ustawy nr. 117 z 3 lipca 2017 r. - Kodeks Trzeciego Sektora (Codice del Terzo Settore), który wszedł w życie 3 sierpnia 2017 r., rozpoczęła się reforma Trzeciego Sektora, zapewniająca istotną reorganizację całego tematu. Środek aktualizuje prawodawstwo dotyczące wolontariatu, które do tej pory było odniesieniem do ramowej ustawy o wolontariacie (Legge Quadro sul Volontariato, L. 266 z 1991 r.), które stanowiło solidny punkt wyjścia do uznania tego zjawiska społecznego po wieloletnich badaniach, debatach i konferencjach poświęconych interpretacji tak ważnego zjawiska, jakim jest wolontariat społeczny. Artykuł 1 akapit pierwszy „uznaje społeczną wartość i funkcję wolontariatu jako wyrazu uczestnictwa, solidarności i pluralizmu, proponuje jego rozwój przy jednoczesnym zachowaniu jego autonomii i wspiera jego pierwotny wkład w osiągnięcie celów społecznych, obywatelskich i kulturalnych określonych przez stan, regiony, prowincje autonomiczne Trento i Bolzano oraz władze lokalne ”</p> <p>Kim jest wolontariusz?</p> <p>Prawo definiuje wolontariusza jako osobę, która z własnej woli prowadzi działalność na rzecz wspólnoty i dobra wspólnego, udostępniając swój czas i umiejętności w sposób osobisty, spontaniczny, wolny i niezarobkowy, wyłącznie dla cele solidarnościowe.</p>

	<p>Jego praca nie może być w żaden sposób wynagradzana, nawet przez beneficjenta. Wolontariuszowi przysługuje jedynie zwrot kosztów poniesionych i udokumentowanych za pracę wykonaną w określonych granicach.</p> <p>Rola wolontariusza jest nie do pogodzenia z jakąkolwiek formą zatrudnienia lub stosunku pracy na własny rachunek oraz z jakimkolwiek innym stosunkiem pracy za wynagrodzeniem z podmiotem, którego wolontariusz jest członkiem lub współpracownikiem lub za pośrednictwem którego wykonuje wolontariat.</p> <p>Co to jest organizacja wolontariacka?</p> <p>W związku z tym organizacje wolontariackie są podmiotami, których celem jest zarządzanie świadczeniem usług społecznych, wykorzystujących udostępnioną przez wolontariuszy aktywność osobistą, spontaniczną i nieodpłatną, non-profit i w celach solidarnościowych.</p> <p>Organizacje te mogą wybrać formę prawną, którą uznają za bardziej odpowiednią do realizacji ich celów społecznych, ale muszą wyraźnie określić w swoim akcie założycielskim, umowie lub statucie „brak zysku, demokrację struktury, możliwość wyboru i gratyfikację biura członkowskie, a także wynagrodzenie za usługi świadczone przez członków, kryteria ich przyjmowania i wykluczania, ich prawa”.</p>
<p><i>Obowiązki i prawa (w tym umowa o wolontariacie):</i></p>	<p>WOLONTARIUSZ</p> <p>Prawa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pracować w zdrowym i bezpiecznym środowisku; - do udziału w rozmowach i zaangażowaniu zgodnie z przepisami dotyczącymi równych szans i przeciwdziałania dyskryminacji; - być odpowiednio ubezpieczonym; - otrzymać dokładne informacje o organizacji; - otrzymać zwrot wszelkich ewentualnych kosztów poniesionych przez organizację; - otrzymywać informacje o polityce wolontariackiej organizacji i innych zasadach, które mają wpływ na ich działalność wolontariacką; - nie zajmować stanowiska, które powinien zajmować pracownik odpłacany; - posiadać opis roli i zadań do wykonania oraz uzgodnione godziny pracy; - otrzymać odpowiednie przeszkolenie i niezbędne narzędzia do wykonywania czynności. <p>Obowiązki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wolontariusze muszą być przygotowani do wykonywania obowiązków wynikających z zaangażowania się w wolontariat; - powinni wykonywać powierzone im zadania i obowiązki, przestrzegając ustalonych godzin pracy; - powinni informować o każdej kwestii, która mogłaby wpłynąć na skuteczną realizację ich działalności;

	<ul style="list-style-type: none"> - bezpiecznie i wyłącznie do celów pełnienia swojej roli wykorzystywać wszelkie rzeczy lub sprzęt, które zostały mu przekazane, i zwrócić je organizacji po zakończeniu wolontariatu. <p>Organizacja będzie odpowiedzialna za:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zapewnienie zdrowego i bezpiecznego środowiska dla wolontariuszy; - angażowanie wolontariuszy zgodnie z przepisami dotyczącymi równych szans i przeciwdziałania dyskryminacji; - zapewnienie odpowiedniego ubezpieczenia od wypadków i chorób z nimi związanych - prowadzenie działalności wolontariackiej, a także odpowiedzialność cywilna wobec osób trzecich; - przekazywanie wolontariuszom dokładnych informacji o organizacji; - zwrot wszelkich ewentualnych wydatków poniesionych przez wolontariusza na rzecz organizacji; - dostarczanie informacji na temat polityki wolontariackiej organizacji i innych zasad, które mają wpływ na działalność wolontariacką; - nie zajmowanie stanowiska, które powinien zajmować pracownik opłacany; - szczegółowy opis roli i zadań do wykonania przez wolontariuszy oraz uzgodnienie godzin pracy; - zapewnienie wolontariuszom odpowiedniego szkolenia, narzędzi i sprzętu do wykonywania ich działalności; - zapewnienie odpowiedniego traktowania prywatności i ochrony danych.
<p><i>Edukacja w zakresie wartości, w zależności od miejsca lub kontekstu (międzykulturowość, różnorodność, szacunek, płeć itp.), w którym odbywa się wolontariat</i></p>	<p>Wolontariusze będą mieli okazję doświadczyć możliwości edukacyjnych, które mają na celu zgłębienie ich wartości i skłonności, jako wsparcie dla ich wyborów, oparte na lepszej świadomości swoich zainteresowań, a przede wszystkim na większej znajomości różnorodnych sektorów charakteryzujących świat wolontariatu. Zostaną poprowadzeni do odkrywania własnych skłonności, możliwości i ograniczeń, aby dokonywać świadomych wyborów.</p> <p>Ten moduł szkoleniowy ma następujące cele:</p> <ul style="list-style-type: none"> • poznać siebie i innych • motywować do wolontariatu • nauczyć się radzić sobie z trudnościami • zdobyć umiejętność porównywania i współpracy w grupie, pomagania sobie nawzajem. <p>Aby odpowiedzieć na zróżnicowane potrzeby szkoleniowe i edukacyjne (wolontariusze i / lub beneficjenci wolontariatu z różnych krajów, z językami i kulturami czasami bardzo odległymi zarówno od gospodarza, jak i od siebie nawzajem, z różnymi poziomami kompetencji językowych) będziemy stosować różnorodne podejścia metodologiczne, różne metody relacji i interwencji (praca w małych grupach, w parach, interakcja) oraz narzędzia dydaktyczne i komunikacyjne oferowane przez nowe technologie.</p> <p>Zawartość:</p>

- Poznaj swoje preferencje poznawcze, swoje skłonności emocjonalne, swój styl zachowania.
- Zidentyfikuj i wypisz swoje mocne i słabe strony w odniesieniu do danej sytuacji;
- Umiejętność pozytywnej i realistycznej projekcji na cele osobiste i społeczne;
- Ćwicz komunikację w sposób zadowalający; okazuj empatię w relacjach międzyludzkich;
- Współpracuj i pracuj w zespole; zarządzaj kontrastami i negocjuj.
- Zrozumieć znaczenie równych szans kobiet i mężczyzn
- Jak promować integrację społeczną
- Dążenie do uwzględniania aspektu płci

W organizacjach wolontariackich ludzie poznają innych, doświadczają i uczą się procesów negocjacji i współpracy, które są niezbędne dla przetrwania demokracji. W ten sposób dobrowolne zaangażowanie i wartości mogą się wzajemnie wzmacniać, ponieważ będą od siebie wzajemnie zależne.

Wolontariat jest doświadczeniem solidarności i praktyką pomocniczości: działa na rzecz rozwoju społeczności lokalnej, narodowej i międzynarodowej, wspierania jej najsłabszych członków lub w stanie dyskomfortu i przewyższaniu sytuacji degradacji. **Solidarność** to każde działanie, które umożliwia korzystanie z praw, poprawę jakości życia dla wszystkich, przewyższanie dyskryminujących zachowań oraz przewyższanie niekorzystnych warunków ekonomicznych i społecznych, wzmacnianie kultur, środowiska i terytorium. W wolontariacie solidarność opiera się na sprawiedliwości.

Wolontariat pełni funkcję kulturową, stając się krytycznym sumieniem i punktem rozpowszechniania wartości pokoju, nie przemocy, wolność, legalność, tolerancja i promowanie siebie, przede wszystkim własnym świadectwem, stylów życia charakteryzujących się poczuciem odpowiedzialności, gościnnością, solidarnością i sprawiedliwością społeczną. Jest zaangażowany w zapewnienie, aby te wartości stały się wspólnym dziedzictwem wszystkich i instytucji.

Pojęcia RÓWNOŚCI, RÓŻNORODNOŚCI, WŁĄCZENIA I DYSKRYMINACJI

RÓWNOŚĆ: Zapewnienie wszystkim osobom równych szans, niezależnie od umiejętności, pochodzenia czy stylu życia.

RÓŻNORODNOŚĆ: Rozpoznawanie różnic między jednostkami i pozytywne nastawienie do tych różnic oraz ich poszanowanie; docenianie różnic i talentów jednostki.

WŁĄCZENIE: uznając, że chociaż każdy jest inny, wszyscy jesteśmy istotami ludzkimi i każda osoba ma prawo czuć się włączonym, cenionym i szanowanym, niezależnie od swoich cech.

DYSKRYMINACJA: Traktowanie osób w inny lub gorszy sposób w oparciu o pewne cechy.

Jest niezgodne z prawem dyskryminowanie kogoś ze względu na:

- Wiek
- Inwalidztwo
- Wyścigi
- Zmianę płci
- Ciężę/ macierzyństwo
- Religię / wiarę
- Płeć
- Orientację seksualną

Warsztat - instrukcje: Korzystając z poniższej tabeli, wyjaśnij własnymi słowami, co oznacza każdy termin. Podaj przykład oparty na swoim doświadczeniu lub wiedzy.

	PRZYKŁAD
Równość	
Różnorodność	
Włączenie	
Dyskryminacja	

Rozwiązanie konfliktu

Niezależnie od tego, czy jest to uzasadnione, czy nie, ci z nas, którzy prowadzą działania wolontariackie w bezpośrednim kontakcie ze społeczeństwem, prawdopodobnie będą musieli radzić sobie z trudnymi lub zdenerwowanymi uczestnikami / osobami w jakimś momencie. Nowo przybyli do tego wolontariatu, zwłaszcza podczas niektórych wydarzeń, mogą być przytłoczeni takimi wyzwaniem, osobiście krytykować lub reagować emocjonalnie, co oczywiście tylko pogarsza sytuację. W szybko zmieniającym się świecie mediów społecznościowych wściekły uczestnik może bardzo szybko stać się negatywnym mnożnikiem. Szczególnie, gdy inni klienci doświadczają ich reakcji lub gdy niezadowoleni uczestnicy szerzą swoje niezadowolenie za pośrednictwem kanałów społecznościowych. Oto kilka wskazówek, jak lepiej radzić sobie z zdenerwowanymi uczestnikami wydarzenia.

1. **Zachowaj spokój:** Oczywiście pierwszym odruchem, jeśli ktoś jest atakowany osobiście, jest chęć usprawiedliwienia się. Pierwsza zasada to zachowanie spokoju.

	<p>2. Nie bierz tego do siebie: prawie zawsze krytyka nie jest tak pomyślana jak się wydaje, ponieważ zdenerwowany uczestnik może być niezadowolony z wydarzenia lub czegoś zupełnie innego, ale nie z ciebie jako osoby.</p> <p>3. Słuchaj aktywnie: Pierwszym krokiem rozwiązania jest właściwe słuchanie rozmówcy, aby dokładnie zrozumieć, na czym polega problem.</p> <p>4. Okaż zrozumienie i przeproś: Po tym, jak twój rozmówca zasygnalizuje swój problem, najpierw okaż zrozumienie dla jego / jej sytuacji (np. doświadczenie "itp.)</p> <p>5. Znajdź rozwiązanie lub kompromis: teraz powinieneś spróbować zaoferować rozwiązanie. Zapytaj go, co według niego należy zrobić, aby rozwiązać problem, lub sam zaproponuj rozwiązanie. Wyjaśnij klientowi, co dokładnie zamierzasz zrobić, aby rozwiązać problem. Nie wahaj się skontaktować z osobą odpowiedzialną za wsparcie, wyjaśniając dokładnie sytuację.</p>
<p><i>Ogólna wiedza na temat bezpieczeństwa (jak zidentyfikować bezpieczne obszary, z kim się skontaktować w przypadku zagrożenia, jak zareagować w przypadku zagrożenia)</i></p>	<p>Ogólne ramy zapobiegania, bezpieczeństwa i świadomości systemu jakości.</p> <p>Cele: Umiejętność stosowania treści przepisów określonych w kwestii bezpieczeństwa dekretem z mocą ustawy 81/2008 i późniejszymi; działać bezpiecznie i zgodnie z normami higieny i ochrony środowiska, identyfikując i zapobiegając sytuacjom niebezpiecznym dla siebie, innych i środowiska.</p> <p>Zawartość:</p> <ul style="list-style-type: none"> Definicje BEZPIECZEŃSTWA, ZDROWIA, ZAGROŻENIA, RYZYKA, ZAPOBIEGANIA. <p>Bezpieczeństwo: Sytuacja, w której ryzyko zostało wyeliminowane lub ograniczone do minimum, na ile pozwala na to stan wiedzy technicznej i poprzez zastosowanie najlepszych technologii, zgodnie z potrzebami wykonywanych czynności.</p> <p>Zdrowie: stan pełnego samopoczucia fizycznego, psychicznego i społecznego, nie tylko brak choroby czy kalectwa.</p> <p>Niebezpieczeństwo: wewnętrzna własność lub jakość określonego czynnika, która może spowodować uszkodzenie.</p> <p>Ryzyko: prawdopodobieństwo osiągnięcia potencjalnego poziomu uszkodzenia w warunkach użytkowania lub narażenia na określony czynnik lub środek lub ich kombinację.</p> <p>Zapobieganie: zestaw przepisów lub środków koniecznych również ze względu na szczególny charakter pracy, doświadczenie i technikę, w celu uniknięcia lub zmniejszenia ryzyka zawodowego, przy jednoczesnym poszanowaniu zdrowia ludności i integralności środowiska zewnętrznego.</p> <ul style="list-style-type: none"> Metody identyfikacji i rozpoznawania sytuacji ryzyka Środki ochrony indywidualnej i zbiorowej Numery alarmowe

	<ul style="list-style-type: none"> • Dane liczbowe i normy odnoszące się do systemu zapobiegania / ochrony • Zidentyfikuj sytuacje ryzyka związane z pracą wolontariusza i możliwe skutki dla innych ludzi • Zidentyfikuj główne oznaki zakazu, niebezpieczeństwa i recepty • Przyjmuj konsekwentne zachowanie z zasadami higieny i bezpieczeństwa oraz z ochroną środowiska / zrównoważonym rozwojem • Przyjęcie zachowania oczekiwanego w sytuacjach awaryjnych
<i>Kurs pierwszej pomocy</i>	<p>Moduł szkoleniowy określony dekretem ministerialnym 388 z dnia 15 lipca 2003 r., załączniki 3 i 4, zgodnie z postanowieniami art. 45 dekretu ustawodawczego 81/08.</p> <p>Cele: Dowiedzieć się kiedy i jak powiadomić system ratunkowy; rozpoznać stan zagrożenia zdrowia; zastosować pierwszą pomoc.</p> <p>Zawartość:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przyczyny i okoliczności wypadku • Numery alarmowe • Jak jasno i precyzyjnie przekazać wyżej wymienione informacje pogotowiu ratunkowemu • Miejsce wypadku i ocena stanu psychofizycznego poszkodowanego • Techniki samoobrony • Wsparcie funkcji życiowych • Poznaj konkretne zagrożenia związane z wykonywaną działalnością • Rozpoznawanie i ograniczenia pierwszej pomocy • Apteczka pierwszej pomocy <p>Pomoc poszkodowanemu wymaga znajomości wielu tematów, zasad i manewrów, mających na celu ratowanie życia poszkodowanego bez narażania życia ratownika, ale przede wszystkim nie pogarszanie już zaistniałej sytuacji. Akcja ratownicza wymaga ustalenia określonej organizacji procedur i manewrów, które możemy podzielić na pierścienie, które razem tworzą łańcuch ratunkowy, który każdy ratownik powinien dobrze znać: prewencja i samoobrona; natychmiastowe manewry; wezwanie pomocy; czekając na ratunek; przybycie pomocy.</p>
<i>Ogólne zasady „współpracy” pomiędzy organizacją a wolontariuszem</i>	<p>Określenie konkretnej roli i zadań każdego wolontariusza.</p> <p>Uzgodnienie godzin pracy w zależności od dyspozycyjności wolontariusza i potrzeb organizacji.</p> <p>Określenie osoby odpowiedzialnej, która pełni rolę osoby kontaktowej i mentora dla wolontariuszy, podając mu wszystkie niezbędne dane kontaktowe.</p>

Wolontariat: ogólne informacje / kontekstualizacja	
<p><i>Definicje ogólne / podstawowe: co to znaczy być wolontariuszem i co to jest działalność wolontariacka</i></p>	<p>Po spotkaniu z naszymi wolontariuszami tworzymy definicje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - „Wolontariat jest dla mnie okazją do niesienia pomocy innym i miłego spędzenia czasu”. - „Wolontariat to miejsce, w którym mogę się rozwijać”. - „Wolontariat to dla mnie zabawa, nowe doświadczenia i pomoc dla innych ludzi”.
<p><i>Obowiązki i prawa (w tym umowa o wolontariacie) :</i></p>	<p>Wolontariusz:</p> <p><u>Obowiązki:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - osoby niepełnoletnie zobowiązane są do dostarczenia zgody rodzica / opiekuna prawnego - wolontariusze są zobowiązani do informowania nas o wszelkich dolegliwościach: alergiach, problemach zdrowotnych, niepełnosprawności, specjalnych wymaganiach itp. - obowiązek punktualnego stawienia się na szkolenie przed imprezą, a także punktualnego stawienia się w wyznaczonym czasie i miejscu w dniu imprezy - obowiązek przestrzegania wytycznych organizatora; w żadnym wypadku nie możesz opuścić swojego stanowiska bez powiadomienia organizatora - bezwzględny zakaz przyjmowania jakichkolwiek środków odurzających, w tym papierosów czy e-papierosów <p><u>Prawa</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - wolontariusz ma prawo dokładnie znać swoje obowiązki i prawa - prawo do ubezpieczenia podczas imprezy - prawo do poszanowania godności, poglądów i indywidualności - prawo do wolnego czasu - prawo do jedzenia i picia; czas wolny (jeśli impreza trwa wiele godzin) - prawo do wyboru zadania, które najlepiej pasuje do charakteru i osobowości wolontariusza

	<ul style="list-style-type: none"> - prawo do informacji (od organizatora i usług) - wolontariusz ma prawo otrzymać zaświadczenie i referencje za swoją pracę <p>Organizacja:</p> <p><u>Obowiązki</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - organizator zobowiązany jest do udzielenia wolontariuszom wszelkich niezbędnych informacji organizacyjnych, mapy terenu wraz z wyszczególnieniem poszczególnych zadań i stanowisk - dobrowolne ubezpieczenie na czas wykonywania obowiązków - obowiązek zaopatrzenia wszystkich wolontariuszy w wodę (a jeśli impreza trwa dłużej niż 4 godziny; także posiłek, np. kanapkę) - obowiązek udostępnienia wolontariuszom wszystkich niezbędnych numerów telefonów (organizator, policja, straż pożarna, pogotowie ratunkowe itp.) - obowiązek zapewnienia wolontariuszom bezpieczeństwa podczas wykonywania ich obowiązków - obowiązek reagowania na trudne sytuacje podczas imprezy oraz pomocy wolontariuszom, gdy nie są w stanie podołać swoim zadaniom - obowiązek poszanowania godności, poglądów i osobowości każdego wolontariusza <p><u>Prawa</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - organizator ma prawo oddelegować wolontariusza na inne stanowisko, jeśli nie jest on w stanie podołać swoim zadaniom - organizator ma prawo usunąć wolontariusza, który narusza zasady bezpieczeństwa, nie przestrzega przepisów o imprezie, jest wulgarny, nieodpowiedzialny lub nie jest w stanie wypełniać swoich obowiązków - organizator ma prawo żądać od wolontariuszy wykonywania powierzonych im zadań
<p><i>Edukacja w zakresie wartości, w zależności od miejsca lub</i></p>	<p>Razem z naszymi wolontariuszami tworzymy kodeks wolontariatu, zbiór zasad, które usprawnią naszą współpracę.</p> <p>Najważniejsze dla nich zasady to:</p>

kontekstu (międzykulturowość, różnorodność, szacunek, płęć itp.), w którym odbywa się wolontariat	<ul style="list-style-type: none"> • Zaangażowanie • Wzajemne słuchanie • Być pomocnym • Nie ma głupich pytań - pytaj o wszystko, nawet dwa razy • Komunikacja • Wypełnienie obowiązków • Pozytywne nastawienie • Nie ma się czego wstydzić • Pracowitość • Punktualność • Zachęcanie innych do pomocy • Aby posłuchać organizatorów • Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa • Radość ze współpracy • I co najważniejsze - KAŻDY MOŻE BYĆ WOLONTARIUSZEM!
Rozwiązywanie konfliktu	<ul style="list-style-type: none"> - rozmowa - precyzyjne określenie, na czym polega problem - argumenty dwóch stron konfliktu - mediator (organizator) podczas rozwiązywania konfliktów - znalezienie rozwiązania, które pogodzi obie strony konfrontacji
Ogólna wiedza dotycząca bezpieczeństwa (jak zidentyfikować bezpieczne obszary, z kim się skontaktować w przypadku zagrożenia, jak zareagować w przypadku zagrożenia)	<p>Nasi wolontariusze otrzymują od nas identyfikatory z numerami kontaktowymi organizatorów, opiekunów poszczególnych stref imprezy, służb porządkowych (policja, straż pożarna, karetka pogotowia, ratownik medyczny stacjonujący na imprezie)</p> <p>Wolontariusze otrzymują również mapę sytuacyjną wydarzenia oraz dokładny harmonogram wydarzenia.</p> <p>Zasady bezpieczeństwa są ustalane podczas odprawy przed imprezą</p>
Kurs pierwszej pomocy	<p>Staramy się, aby nasi wolontariusze mieli możliwość odbycia szkolenia z pierwszej pomocy. W 2019 roku takie szkolenie organizowaliśmy dwukrotnie.</p> <p>Szkolenia z pierwszej pomocy organizowane są również bardzo często w szkołach, dlatego nasi wolontariusze często odświeżają swoją wiedzę na szkoleniach organizowanych przez MOSiR</p>
Ogólne zasady „współpracy”	<p>W pierwszym etapie kluczowa jest rekrutacja wolontariuszy na wydarzenie. Rekrutujemy wolontariuszy przez Facebooka, a także telefonicznie (telefony</p>

<p><i>pomiędzy organizacją a wolontariuszami.</i></p>	<p>do osób, które nie korzystają z Facebooka). Na bardzo dużych imprezach czasami prosimy o pomoc w znalezieniu wolontariuszy do szkół. Po zebraniu odpowiedniej liczby wolontariuszy przydzielamy im odpowiednie zadania. Czasami publikujemy ankietę, w której wolontariusze mogą wskazać, w jakim zadaniu będą się najlepiej czuć. Po przydzieleniu wolontariuszom funkcji doprecyzowujemy ich zadania, a następnie informujemy o tym na naszej grupie na Facebooku „Wolontariusze MOSiR Rybnik”. Jeśli pojawiają się komentarze, pytania czy wątpliwości, staramy się na bieżąco odpowiadać na nie - ta dyskusja toczy się na naszej grupie na Facebooku. Wolontariusze są informowani o tym, kiedy i gdzie uczestniczyć. Zazwyczaj imprezy nie wymagają wcześniejszego spotkania (poza bardzo dużymi imprezami, np. Półmaraton Księżycowy, Alter Sport Festival czy Bieg Barbórkowy). Spotykamy się z wolontariuszami odpowiednio wcześniej, aby podczas odprawy dokładnie omówić wszystkie zadania, wręczyć koszulki, identyfikatory, wyjaśnić, jak będzie wyglądać wydarzenie itp. Wolontariusze mogą wrócić do domu po wypełnieniu obowiązków i zgłoszeniu się do organizatorów. W żadnym wypadku wolontariusze nie powinni opuszczać terenu wydarzenia bez poinformowania nas o tym. W dniu wydarzenia dziękujemy wolontariuszom za ich pracę i zaangażowanie. Po imprezie wystawiamy certyfikaty za ich pracę.</p>
---	--

LITWA - AKTYVISTAI	
Moduł 1	
Wolontariat: ogólne informacje / kontekstualizacja	
<p><i>Definicje ogólne / podstawowe: co to znaczy być wolontariuszem i działalnością wolontariacką</i></p>	<p>Cechy wolontariusza: - z własnej woli poświęci swój czas i energię na większe dobro (altruistyczne) Wolontariat: Opis: akty życzliwości w kierunku pozytywnej poprawy społeczeństwa. Przykłady:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wolontariat przy realizacji imprezy sportowej w celu promowania aktywnego i zdrowego stylu życia (imprezy lub akty życzliwości) 2. Wolontariat w domach spokojnej starości w celu fizycznej i psychicznej opieki nad osobami starszymi. (Instytucje społeczne)

	3. Zostań długoterminowym wolontariuszem w organizacji pozarządowej, aby wykonywać złożone zadania. (Wolontariat długoterminowy w organizacji)
<i>Obowiązki i prawa (w tym umowa o wolontariacie):</i>	<p>Wolontariusz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykonuje przypisane czynności - uczy się dostarczonych informacji - pomaga innym wolontariuszom, potrzebującym pracownikom (współpraca) <p>Organizacja:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uczy wolontariuszy wykonywania swoich czynności - przedstawia rolę wolontariusza w wydarzeniu - podaje wszystkie niezbędne informacje dotyczące wydarzenia.
<i>Edukacja w zakresie wartości, w zależności od miejsca lub kontekstu (międzykulturowość, różnorodność, szacunek, płęć itp.), W którym odbywa się wolontariat</i>	<p>Główne zasady:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wziąć na siebie wszystkie powierzone zadania / obowiązki - motywacja (chęć do nauki) - szacunek i tolerancja <p>Dodatkowe zasady:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie bój się popełnić błędu - przyznaj się, jeśli się mylisz - bądź punktualny - bądź samodzielny - słuchaj intensywnie - pomagaj ludziom w potrzebie - pomyśl, zanim to zrobisz
<i>Rozwiązywanie konfliktu</i>	<p>Kroki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zidentyfikuj problem tak jasno, jak to możliwe. 2. Potwierdź zidentyfikowany problem, pytając 3. Znajdź sposób, aby go rozwiązać.
<i>Ogólna wiedza na temat bezpieczeństwa (jak</i>	<p>Kroki sytuacji awaryjnej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Określ złożoność obrażeń. 2. Wezwij pracowników służby zdrowia podczas imprezy 3. Zadzwoń po karetkę

<i>zidentyfikować bezpieczne obszary, z kim się skontaktować w przypadku zagrożenia, jak zareagować w przypadku zagrożenia)</i>	
<i>Kurs pierwszej pomocy</i>	<p>Kroki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sprawdzenie stanu psychicznego poszkodowanego a) zadaj proste pytanie o zaistniałą sytuację zobacz, jak zareaguje. 2. Sprawdzenie, czy poszkodowany nie śpi, oddycha i mocno krwawi. 3. Wezwij pogotowie w zależności od sytuacji.
<i>Ogólne zasady „współpracy” pomiędzy organizacją a wolontariuszem</i>	<p>Na wydarzenie rekrutujemy wolontariuszy, z którymi już pracowaliśmy. Wybieramy ich według motywacji. Testujemy ich motywację dzwoniąc do nich i zadając pytania. Następnie wysyłamy im kwestionariusz lub ankietę do wypełnienia. Pytania są bardziej zorientowane na wolę wolontariusza do wypełnienia odpowiedzialności podczas wydarzenia. Pozwalamy im wybrać, co chcą robić podczas imprezy. W zależności od długości wydarzenia prowadzimy dyskusję na temat tego, co można by poprawić w wydarzeniu, gdzie wolontariusze poprawili się, wolontariusze oceniają wydarzenie.</p>

ZAŁĄCZNIK B

Przykład arkusza metodologicznego do projektowania / tworzenia zajęć edukacyjnych

Nazwa działania:	
Cel, powód:	•
Cele nauczania:	<ul style="list-style-type: none"> • • • •

Realizacja Instrukcje dotyczące rozwoju działalności:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Metodologia (główne zasady metodologii, z której zamierzasz skorzystać) 2. Treść (wyjaśnij różne tematy, nad którymi będziesz pracować podczas zajęć) 3. Krok po kroku (skomentuj każde ćwiczenie, jaką technikę lub grę edukacyjną zamierzasz wykorzystać w swoim ćwiczeniu, kroki w celu jej wdrożenia i czas trwania. Nie zapomnij wspomnieć o tym, jak zamierzasz ocenić ćwiczenie, aby sprawdzić, czy osiągnął wyznaczone przez siebie cele nauczania)
Całkowity czas trwania:	
Wielkość i charakterystyka grupy:	
Narzędzia i materiały:	
Środowisko i kontekst:	
Dokumentacja pomocnicza:	
Wskazówki dla facylitatorów / trenerów:	

8. Kontakt

Strona internetowa projektu: svt.aiij.org

Instagram: [iniciativa_internacional_joven](https://www.instagram.com/iniciativa_internacional_joven)

Facebook: [aiij.españa](https://www.facebook.com/aiij.espana)

Twitter: [aiij_españa](https://twitter.com/aiij_espana)

Youtube: [comaiij](https://www.youtube.com/c/aiij)

Web: www.aiij.org

E-mail: info@aiij.org

Address: C./ Aristófanés 4, 1º1. C.P. 29010, Malaga, Spain
Phone number: +34952391926